Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường (scan từ microfilm của Library of Congress)

★ Ngoại-giao : V.N.C.H. tố-cáo sự xảo trá của Việt-Cộng và bọn tay sai ★ Chiến-sự : 50 địch bị hạ ở Tây-Ninh.
★ Giáo-dục : quyết-định mới về việc du-học ★ Thiên-tai : Bão lụt, 85 đồng-bào miền Bắc tử nạn, 18.225 mẫu ruộng bị ngập.

VIỆT-NAM CỘNG-HÒA NĂM THỨ 8
Năm thứ 9 — Số 2.351
Giá 2 đồng
NGÀY THỨ SÁU 19-10-1962
21 tháng Chín (Âm-lịch)

Ngôn-Luận

Nhật-báo thông-tin nghị-luận hữu-ích của mọi gia-đình
Chủ-Nhiệm và Chủ-Bút : HỒ-ANH
Tổng-Thư-Ký Toà-Soạn : TỪ-CHUNG
Điện-thoại 25.528 — Hộp thư số 6
Toà-Soạn và Trị-Sự 86 đường Lê-Lai — Saigòn

QUAN ĐIỂM

NHẤT ĐỊNH THẮNG

Từ nhiều tháng nay trong mọi lời tuyên bố của các nhân vật Mỹ có thẩm quyền về tình hình Việt Nam đều bày tỏ sự lạc quan — mỗi ngày mỗi thêm lạc quan.

Trong những lời tuyên bố ấy, nếu có sự dè dặt nào thì cũng đều là những điều dè dặt để cảnh cáo địch thủ rằng Mỹ tiên liệu được các khó khăn nhưng đã cam kết là phải giữ lời cam kết đến cùng. Chẳng hạn giới thẩm quyền Mỹ đã nêu lên những điểm này :

— Cuộc chiến đấu chống Cộng tại Việt Nam có thể còn kéo dài và còn nhiều việc phải làm.

— Việc khóa chặt biên giới để tuyệt đối cấm chỉ sự độn nhập là việc khó khăn.

— Phe Cộng sản (chứ không phải chỉ riêng Việt Cộng) đang thăm dò đường đất, dò dẫm nhược điểm của Thế giới Tự do ở Đông Nam Á, để mở cuộc xâm lăng.

— Đề phòng trường hợp Cộng sản chuyển cuộc quấy phá của chúng từ một trận quân sự qua một trận chính trị.

Tuy nêu ra những sự dè dặt như thế nhưng lời kết luận của giới thẩm quyền Mỹ vẫn là tin chắc rằng cuối cùng dân tộc Việt Nam sẽ thắng Cộng sản.

Những lời tuyên bố quả quyết đã lần lần được cụ thể hóa bằng sự tiếp tục tăng cường viện trợ khả năng chiến đấu cho Việt Nam Cộng Hòa, trong đó sự tăng viện trợ mới nhất là trang bị hỏa tiễn cho các phi cơ trực thăng hiện hoạt động tại chiến trường Việt Nam, để bắn lại địch quân trong trường hợp bị địch tấn công, cần tự vệ.

Như thế để đạt tới thắng lợi cuối cùng, nhân dân Việt Nam có thể tin tưởng rằng trên bước đường chiến đấu lâu dài và gay go không có một trở ngại nào có thể gọi là bất ngờ khiến Mỹ phải xét lại niềm tin : Chính nghĩa nhất định thắng ở Việt Nam.

NGÔN LUẬN

Thủy thủ Phạm-v-Toòn

TRỐN XUỐNG TÀU ANH VƯỢT TUYẾN VÀO NAM

VỌNG CÁC (VTX). — Hôm 17-10, phát ngôn viên Sứ quán Việt Nam tại Vọng Các loan tin : Đại úy F.M. Hughes, Hạm Trưởng chiếc tàu hàng Anh tên là Adele Beam vừa mới giao cho các sĩ quan sở Di

Xem tiếp D trang 4

Mỹ Nga sắp thảo-luận tay đôi về các vấn-đề thế-giới

KÚT-XẾP ĐI MỸ

- Cộng-Sản Ấn tuyên-bố chống Trung-Cộng xâm-lăng
- Tây-Đức sửa-soạn tăng cường lực-lượng phi-cơ hỏa-tiễn

HOA THỊNH ĐỐN. — Tại Mạc tư Khoa, thông tấn xã Sô Viết Tass loan tin rằng Nga sô đã phóng 1 loại hỏa tiễn mới ở phía trên Thái Bình Dương để bắt đầu một loạt thí nghiệm mới. Thông tấn xã Tass nói rằng hỏa tiễn này đã bay xa 12.000 cây số. Ngoài ra Liên sô cũng đã phóng một vệ tinh nhân tạo không có người ngồi trong lấy tên là Cosmos 10 để nghiên cứu ngoại tầng không gian và bầu không khí của trái đất.

Kút-Xếp đi Mỹ

HOA THỊNH ĐỐN (AFP). — Theo nguồn tin thường thông thạo, Kút Xếp, Thủ Tướng Nga dường như đã quyết định đi Mỹ vào hạ tuần tháng 11 tới.

Có tin ngày mai Ngoại Trưởng Nga Gromyko sẽ cáo tri tổng thống Ken nơ đy về quyết định này. Kút Xếp sẽ hội đàm với tổng thống Kennơ đy về một số vấn đề liên quan tới hai nước, nhất là vấn đề Bá Linh.

Hội đàm Đức-Mỹ

HOA THỊNH ĐỐN. — Tại Hoa thịnh Đốn, tổng thống Ken-nơ-dy hội đàm cùng ngoại trưởng Schroeder về vấn đề Bá Linh và về việc chuẩn bị cho cuộc thăm viếng của thủ tướng Adenauer ở Hoa thịnh Đốn vào ngày mùng 7-11 tới đây.

Sau cuộc hội đàm với ông Ken nơ đy ngoại trưởng Tây Đức có tuyên bố : là tổng thống Mỹ và ông đã đồng ý với nhau trong việc nhận định tình hình Bá Linh và về những phương pháp cần thiết để đối phó lại với tình hình này.

Người ta cho rằng trong cuộc gặp gỡ tại tòa Bạch Ốc vào ngày thứ năm giữa tổng thống Ken-nơ-dy và ngoại trưởng Nga sẽ bàn vấn đề Bá Linh theo lời Nga yêu cầu.

Trung Cộng Ấn Độ vẫn bắn nhau

TÂN ĐỀ LY. — Phát ngôn viên

Xem tiếp P trang 4

Phiên họp thứ 2 của U. B. Tư-Vấn Lao-Động

THỐNG-NHẤT PHỤ-CẤP GIA-ĐÌNH

- Con cái công-nhân hưởng lương như con công-chức
- Trong số 499 nghiệp-đoàn, có 223 nghiệp-đoàn «MA»

tin của bbpv

SÀIGÒN (17-10). — Sáng ngày thứ hai của khóa họp Ủy ban Tư vấn Lao động, hội nghị thảo luận đến phần phụ cấp gia đình của công nhân. Từ trước đến nay khoản phụ cấp này do quỹ Bù Trừ đài thọ. Việc thành lập quỹ Bù Trừ cũng rất phức tạp : có tất cả 4 thứ quỹ : một của Pháp, một của Tàu, một ở Sàigòn và một ở Đà Nẵng. Phụ cấp gia đình công nhân nhiều hay ít tùy theo quỹ ấy lớn hay nhỏ, tùy theo từng xí nghiệp có công nhân nhiều con hay ít con.

Cũng do đó, bấy lâu nay, đa số chủ nhân đều có xu hướng mượn công nhân chưa lập gia đình.

Trong phiên họp này, các vấn đề kể trên đã được đem mổ xẻ rất kỹ lưỡng. Giới chủ hình như vẫn muốn giữ nguyên tình trạng cũ, còn giới công nhân thì ước mong vấn đề phụ cấp gia đình sẽ được thống nhất cho khỏi người hơn kẻ kém. Một khi việc này đi tới chỗ thỏa thuận, đời sống của công nhân sẽ được bảo đảm hơn trước.

— Con cái công nhân sẽ được hưởng lương như con công chức. Quỹ Bù trừ Trung ương sẽ thiết lập các hồ sơ như Sở Hưu Bổng, và sẽ chiếu theo khai sinh cùng giá thú của vợ con công nhân để chi khoản phụ cấp gia đình. Một khác vấn đề bảo hiểm xã hội cũng được

Xem tiếp G trang 4

TÌNH HÌNH BÃO LỤT TẠI MIỀN BẮC

85 NGƯỜI THIỆT MẠNG
18.225 mẫu hoa màu ngập nước

HÀ-NỘI THÚ NHẬN GẶP NHIỀU KHÓ KHĂN MỚI

HÀ-NỘI. — Ngày 8-10, Hà nội loan báo rằng Hội đồng Chính phủ đã họp 2 ngày để nghe Ủy ban Kế hoạch Nhà nước báo cáo tình hình trận bão lụt vừa qua gây nhiều thiệt hại ở nhiều địa phương gây thêm một số khó khăn mới.

Tình hình bão lụt như thế nào ?.

Trong tháng 9 có ba trận bão liên tiếp, trận thứ ba, gây thiệt hại nhiều nhất. Theo báo «Nhân Dân», trận bão này thổi vào quãng giữa Ninh Bình và Thanh Hóa, sức gió mạnh tới 100 cây số một giờ.

Sự thiệt hại rất lớn

Theo báo «Thời Mới» số ngày 26-9 cho biết :

Các huyện miền Biển thuộc mấy tỉnh Thanh Hoá, Ninh Bình, Nam Định, Thái Bình có hàng ngàn nhà bị sập và tróc nóc, lúa sớm đang trổ hoặc sắp chín bị thiệt hại nhiều, các loại cây ăn trái cũng hư hại nhiều, lúa muộn thì bị ngập, đường giao thông và điện thoại bị gián đoạn. Tổng số ruộng đất có hoa màu bị ngập nước là 18.225 mẫu. Tổng số người thiệt mạng là 85, chưa kể một số bị thương.

Theo báo «Thủ đô Hà nội» thì trong ngày 22-9 tại Hà-nội cây cối đổ ngổn ngang làm cho mấy người chết vì chạm phải giây điện đứt.

Để cứu trợ nạn bão lụt, báo «Nhân Dân» cho biết «Bộ Nội Thương trù liệu sẽ chuyển đến các tỉnh bị bão lụt 2 triệu 500 ngàn cây nứa, 3.000 thước khối gỗ, 2.000 tấn than và 1.000 tấn củi.

TIN CÔNG-ĐỒNG-CHUNG

Đã có hai vị Giám-mục từ trần

LA MÃ (UPI). — Đức Giám mục Joseph A. Burke, vừa từ trần hôm thứ ba tại La Mã, là vị đại biểu thứ nhì đã từ trần.

Trước đó Đức Cha Burke, một vị giám mục khác đã từ trần tại Naples vài ngày trước khi Công Đồng khai mạc. Đó là Đức Cha Forest Hogan, 66 tuổi, sinh ở Liverpool nhưng cai quản địa phận Bellary ở Ấn Độ.

Đức Cha Hogan chết tại Naples trên đường đi La Mã dự Công Đồng.

Quyết định mới của Bộ Quốc-Gia Giáo-Dục về việc du-học

SÀIGÒN. — Bộ Quốc Gia Giáo Dục thông cáo cho biết :

Trong mấy năm vừa qua, Hội Đồng Du Học nhận thấy các sinh viên xuất ngoại kém ngoại ngữ đã gặp nhiều trở ngại trong việc học vì không thâu được kết quả mong muốn. Nay thể theo đề nghị của Hội Đồng Du Học, Bộ Quốc Gia Giáo Dục quyết định :

1) Về vấn đề sinh ngữ

Sinh viên dự định du học tại một khu vực nào, phải biết khá về sinh ngữ thông dụng tại các Đại học đường ở khu vực đó. Các học sinh Trung học phải lựa sinh ngữ 1 đúng theo sinh ngữ khu vực mà họ định đến học sau khi đỗ Tú Tài.

THÍ-DỤ : Muốn du học tại Anh Quốc hay Mỹ Quốc, sinh viên Tú Tài II phải lựa sinh ngữ 1 là Anh văn.

Sinh viên nào không ở các trường hợp trên, phải qua một cuộc sát

Xem tiếp X trang 4

MIỀN TÂY CHƯA CÓ LỤT NHƯNG CŨNG ĐÃ PHẢI LỘI

Ảnh hưởng của con nước rằm tháng chín, mực nước tại miền Tây đã nhích lên cao. Tại Long Xuyên nhiều đường phố thấp đã bắt đầu bị ngập, như đường Đông Khánh nối dài (hình trên) nước sâu quá phải dùng xuồng thay xe.

(V.Q.)

Ngoại-Trưởng V.N.C.H. gửi công-hàm cho Liên-Hiệp-Quốc

TỐ-CÁO SỰ XẢO TRÁ XUYÊN-TẠC trong điệp văn gửi Đại Hội-Đồng L.H.Q. CỦA VIỆT-CỘNG VÀ BỌN TAY SAI

SÀI GÒN. — Nguồn tin hữu quyền cho biết ngày 11 tháng 10 vừa qua, Phái bộ quan sát thường trực của Việt Nam Cộng Hòa tại Liên Hiệp quốc đã gởi U Thant, Quyền Tổng Thơ Ký Liên Hiệp Quốc, một bức công hàm của ông Vũ Văn Mẫu, Ngoại Trưởng Việt - Nam, tố cáo các thủ đoạn tuyên truyền của tổ chức mệnh danh là «Mặt trận Giải phóng miền Nam» cùng các hoạt động xâm lược và phá hoại của Cộng Sản ở miền Nam Việt Nam.

Cũng nên nhắc lại rằng mới đây, Ung Văn Khiêm, Bộ Trưởng Ngoại Giao của chế độ Cộng Sản Hà Nội và Nguyễn hữu Thọ, Chủ Tịch cái mệnh danh là «Mặt trận Giải phóng miền Nam» đã gởi cho ông Chủ Tịch Đại Hội Đồng Liên Hiệp Quốc khóa hiện nay, những bức điệp văn có tính cách xuyên tạc về tình hình ở miền Nam Việt-Nam.

Nguyên nhân thực sự của tình trạng căng thẳng hiện nay

Trong bức công hàm gởi U Thant, Ngoại Trưởng Vũ văn Mẫu trước hết đã tố cáo tính cách xảo trá và xuyên tạc của bản giác thư do Nguyễn Hữu Thọ gởi cho ông Chủ Tịch Đại Hội Đồng Liên Hiệp Quốc ngày 21-9-62 và bản điệp văn nội dung tương tự do Bộ Ngoại Giao của chế độ Cộng sản Hà Nội gởi Đại Hội Đồng Liên Hiệp Quốc ngày 19-9-62.

Bức công hàm của Ngoại Trưởng Vũ văn Mẫu nhấn mạnh rằng «hai tài liệu nói trên chỉ là một, bởi vì cái mệnh danh là «Mặt trận giải phóng miền Nam» chỉ là một sự thật thai của đảng Cộng sản Lao động Bắc Việt, cả hai nhằm một mục đích là che đậy những nguyên nhân thực sự của tình hình căng thẳng hiện nay ở Việt Nam và đánh lạc hướng dư luận quốc tế về mối hăm dọa trầm trọng do nạn phá hoại của Cộng sản gây ra lúc này đối với toàn thể miền Đông Nam Á.

Bức công hàm viết tiếp :

«Thật ra, sự căng thẳng hiện nay ở miền Nam Việt Nam phát sinh trực tiếp từ các hoạt động phá hoại do nhà cầm quyền Hà Nội khởi xướng, điều khiển và nuôi dưỡng, với mục đích lật đổ chính phủ Việt Nam Cộng Hòa bằng bạo lực và theo đúng chiến thuật cổ điển của Cộng Sản. Chính là để đối phó với chiến dịch xâm lược đó mà chính phủ Việt Nam Cộng Hòa, với quyền tự vệ chính đáng đã được Hiến chương Liên Hiệp Quốc thừa nhận, tự thấy bắt buộc phải yêu cầu các

Xem tiếp C trang 4

TIN CHIẾN-SỰ

KẾT QUẢ CUỘC HÀNH-QUÂN SAO-MAI TẠI TÂY-NINH

ĐỊCH CHẾT 50, BỊ THƯƠNG 100 đốt kho lương có 1.000 giạ lúa

TÂY-NINH. — Theo nguồn tin có thẩm quyền (Chánh quyền cho biết) cuộc hành quân đại qui mô «Sao Mai» do Bộ Tư Lệnh vùng 3 chiến thuật tổ chức đã khai ngày 13-10-62 tại Tây Ninh, nhằm vào mục đích phá tan các mật khu V.C

Tính đến ngày 13-10-1962, kết quả quân ta đã hoàn toàn phá hủy các mật khu V.C nói trên mà từ lâu chúng cho rằng bất khả xâm phạm.

— Thiêu hủy kho lúa 42 ở mật khu Đôn Thuận, 1.000 giạ lúa bị cháy rụi.

— Bắn chìm 20 ghe tải lương.

— Tịch thu 1 số nhiều quân trang quân dụng.

— 50 V.C tử thương, và 100 tên khác bị thương.

Cũng do theo nguồn tin này, người ta được biết tên Triệu, bí danh Nguyễn văn Hoành, Tỉnh Ủy Viên V.C. và tên Năm Gia, Bí thư V.C (Gò Dầu Hạ) đã bị quân ta bắn tử thương trong cuộc hành quân này.

Xem tiếp T trang 4

Việt-Cộng khủng bố

Đâm 4 ông già giết 1 đàn bà

SÀI GÒN (VTX). — Đêm 14 rạng 15-10, một toán cộng phỉ võ trang kéo đến thôn An Mỹ 6, thuộc xã Phong Mỹ, cách thị xã Cao lãnh (Kiến Phong) 8 cây số về phía Bắc. Bọn chúng cưỡng ép đồng bào thôn này đi phá hoại các

Xem tiếp H trang 4

LUỐNG RAU ĐÀ-LẠT
tưới bằng mồ hôi và nước mắt của nhà vườn.

[illegible]

nhật - báo NGÔN - LUẬN ngày 22-10-62

Xin quý bạn nhà vườn, nhà xe, nhà vựa bạn hàng và quý bà đi chợ mua rau Đà - Lạt nhớ đón đọc

---

TIN TÒA LONG-XUYÊN

LÀM TIỀN DÂN CHÚNG TRONG DỊP ĐỔI CĂN-CƯỚC

khai gian lý-lịch cho thanh-niên trốn quân-dịch

6 viên chức lãnh án tù đích đáng

Tin của NGUYỄN-VĂN-NAM

LONG-XUYÊN. — Một Đại diện Xã, một Trưởng Ấp và 4 Dân Vệ xã Thới Thuận, quận Thốt Nốt vừa bị án tù vì đã ăn tiền của dân chúng trong dịp đổi thẻ căn cước và đồng lõa khai gian lý lịch cho thanh niên trốn quân dịch. Nội vụ xảy ra như sau :

Tổ chức làm tiền thật tinh vi

Vào khoảng tháng 6-62, đoàn căn cước lưu động của tỉnh Long Xuyên về xã Thới Thuận quận Thốt Nốt đổi thẻ bọc nhựa cho đồng bào. Lợi dụng dịp này Võ kim Xoa, Trần ngọc Khởi, Nguyễn Long Thới và Hồ Ngọc Hoa đều là nhân viên Hội Đồng Xã và Dân Vệ đã làm tiền dân chúng bằng cách chạy chọt bắt mối để thay vì cấp không mẫu đơn xin thẻ, nhưng lại tiêu lòn đem bán cho dân chúng để lấy tiền chia nhau xài.

Chúng tổ chức làm ăn rất khéo léo, khéo đến nỗi dù lần cấp trên đã hay biết mà cũng không làm gì được vì không bắt được quả tang.

Quen mui thấy mùi ăn mãi nên chuyện đổ bể

Mãi đến hồ đầu tháng 8-62 câu chuyện mới đổ bể nhờ việc sau : có 4 thanh niên là Nguyễn văn Hai, Trần văn Hồ, Nguyễn văn Tuất (bị mất thẻ căn cước) và Trương ẩn Thanh (đến tuổi gọi quân dịch) đến gặp ông Ngô văn Chính, trưởng ấp Thới Thuận để xin lại thẻ và sửa tuổi để trốn quân dịch. Ông Chính bèn dẫn họ đến gặp Xoa, Khởi, Thới và Hoa để làm đầy đủ giấy tờ giả mạo. Xong, chúng đưa ông Nguyễn Lộc Xưa, đại diện xã, ký tên đóng dấu kiểm nhận. Các đương sự phải nộp cho bọn này 4000đ. Chính ăn 100 Xưa ăn 500, còn bao nhiêu 4 người nọ chia đều cho nhau. Về sau ông Xưa biết rằng hành động của bọn này ám muội thì đã lỡ rồi, không dám tố cáo nữa.

Không lâu sau, chuyện này đổ bể, nhà chức trách quận Thốt Nốt mở

Xem tiếp L trang 4

Thiếu nữ mơn mởn tự-tử vì tình

LONG AN. — Trưa 17-10, cô Nguyễn thị N.M... 22 tuổi, con ông Nguyễn văn H. ở Thủ Thừa, đã lén gia đình uống 3 chai dầu cóng tự tử trong khi bụng mang dạ chửa được 6 tháng.

Theo người hiểu chuyện thì cô M... là con nhà giàu có lại đẹp nên từng có nhiều đám hỏi, nhưng gia đình cô đều chê. Rồi từ hơn một năm nay, cô M. quen một thanh niên tên Đông văn K... 23 tuổi : K... khoe đã có tú tài I, đang học đệ Nhất tại một trường nọ... Cô M. quen biết K. một thời gian thì dẫn anh này về nhà giới thiệu. Cha mẹ cô M. bằng lòng ngay và bữa khi K. đỗ nốt tú tài II thì sẽ gả. Từ đó hai người được công khai tự do đi lại. Chiều thứ bảy K. về sáng chúa nhật lên Sàigòn. Kết quả : cô M. có bầu. Ông H. hỏi bằng K. thì anh này cứ khất lần rồi dần dà chuồn luôn. Vì vậy, quá xấu hổ, cô M. mới tự tử, nhưng may được cứu kịp. (Th. Th.)

TIN SA ĐÉC

Vụ án phá thai đã kết-thúc

VĨNH LONG. — Chắc quý bạn đọc chưa quên vụ cô mụ Phấn phá thai mướn ở Sadec, mà *Ngôn Luận* đã tường thuật đầy đủ chi tiết cách đây không lâu. Trước đây vụ này đã ra tòa nhưng phải dình lại để đợi thêm nhân chứng. Sáng 17-10, vụ này được ra xử trước một số khá đông thính giả hiếu kỳ.

Kết quả: Tòa phạt Ng-thị-Hai tự Phấn 3 tháng tù ở, Đào-minh-Châu, Trần-thị-Chính, 2 người mướn phá thai và Dương-kim Ngọc đồng lõa mỗi người một tháng tù treo.

(Q.H.)

BẠN ĐỌC VIẾT

Mong được lãnh lại TIỀN VÉ KHÔNG XÀI ĐẾN

Kính gửi ông Giám-Đốc Hãng - Không Việt - Nam

Nguyễn tôi có mua ba vé khứ hồi của Quý Công Ty để đi thăm gia đình : 1 vé của tôi và 2 vé của con tôi. Sau đó được gặp gia đình, chúng tôi muốn ở lại một thời gian nên đã gửi một thư bảo đảm kèm ba tấm vé về Saigon, ủy quyền cho em tôi lĩnh số tiền lượt về. Đồng thời tôi cũng viết thư bảo đảm báo cho Quý Công Ty về việc đó.

Thật là không may, khi em tôi nhận được thư bảo đảm thì chỉ thấy 2 vé của con tôi, vé của tôi lạc đâu mất. Quý Công Ty chỉ trả tiền 2 vé. Song Quý Công Ty cũng có cấp cho tôi một tấm vé khác tức duplicata có đề «Non remboursable».

Sau thời gian khá lâu, độ 1 năm, tôi hỏi thăm xem vé máy bay có hạn sử dụng bao lâu vì trên vé không có đề. Có người nói 1 năm. Tôi vội đến chi nhánh của Quý Công Ty ở

Xem tiếp B trang 4

Một lối «biểu diễn» kỳ lạ

Nữ cán-bộ V.C. thoát-y

BÌNH DƯƠNG. — Khoảng 8 giờ sáng 14-10-62, nhân viên hữu trách Bình Dương mở cuộc ruồng xét trong xã Trương Bình Hiệp quận châu thành. Khi quân ta xong vào một căn nhà lá ở ấp Hố Nai thì bắt gặp một nữ cán bộ V.C. giả vờ đau nằm bẹp trên giường

Xem tiếp V trang 4

Ảnh-hưởng của chế-độ mới về thuế đánh trên nhà đất đối với đại chúng

PHẦN KẾT-LUẬN

(Tiếp theo)

Khảo luận của TỪ - CHUNG

RIÊNG trong phạm vi kinh tế, nếu khuynh hướng xây cất nhà mới suy giảm, ảnh hưởng giây truyền sẽ lan rộng sang những ngành khác. Nhất là lúc kinh tế đang gặp một vài sự khó khăn vì thời vận thì ảnh hưởng này lại càng nên tránh.

Vì người muốn bán bất động sản đông hơn người muốn mua, giá cả bất động sản tất suy giảm.

Nhưng vì áp lực dân số gia tăng, cứ tính mỗi năm đã thành thêm 55.000 trẻ nhỏ, thì đà dân số gia tăng ấy là 3%. Với cái đà ấy chúng ta cần gấp ba số nhà đang xây cất thêm để duy trì tình trạng cũ.

Nay nếu số nhà mới xây cất giảm đi, thì dân cư đông thêm sẽ có thêm người thuê, giá cho thuê nhà sẽ tăng lên.

Cộng vào đó giá hàng nội hóa cũng sẽ nhích lên vì các nhà kỹ nghệ chịu thêm thuế mới sẽ đổ gánh thuế lên đầu người tiêu thụ. Hai sự gia tăng ấy làm cho đời sống thêm đắt đỏ.

Về mặt tiền tệ, khuynh hướng xây cất suy giảm gây ra một tình trạng nghịch lý (paradoxe) ấy là tiền không dùng vào sản xuất sinh áp lực lạm phát. Hiện giờ có một số người chủ trữ sẵn một số tiền chỉ chuyên cất nhà cho thuê hoặc bán lại. Nếu vì thấy không có lợi, số nghiệp chủ này kìm hãm khuynh hướng xây cất lại thì số tiền dễ đâm «*thất nghiệp*». Bị «*bỏ rồi*» vì không có «*đất dụng võ*», số tiền này không chịu ngủ ngon trong két sẽ xoay ra làm «*ấp phe chớp nhoáng*» hoặc «*đầu cơ*», gây thiệt hại không thể lường trước.

TRONG địa hạt xã hội, thì khuynh hướng giá thuê nhà tăng lên và giá hàng nội hóa tăng lên làm cho đời sống thêm khó khăn.

Xem tiếp A trang 4

TIN TÒA

VÌ QUÁ HAM CÁ NGỰA THỤT KÉT TRÊN NỬA TRIỆU

SÀIGÒN. — Sáng qua Nguyễn văn Đớt, thư ký quận Hóc Môn, đã bị giải tới Dự Thẩm và bị tống giam luôn. Theo kết quả điều tra mà báo chí đã đăng tin thì Nguyễn văn Đớt đã thâm lạm tiền thuế gian thâu của Quận Hóc Môn từ hai năm nay, tổng số lên tới trên nửa triệu bạc. Cũng theo tin trên thì sở dĩ

Xem tiếp N trang 4

DÂN NÓI DÂN NGHE

CHỮ... TÀU !

Chỉ vì anh bạn làm «tin vặt» trong Tòa soạn NGÔN-LUẬN, vì vội vàng, không xét kỹ lại bản tin của cơ quan nọ, mà bà con có dịp viết thơ về chế tiếu chúng tôi lu bù mặc dầu chúng tôi cũng đã cáo lỗi... lu bù ở ngay số báo hôm sau ! Âu cũng là một «dịp vui hiếm có»... Số là bản tin của cơ quan nọ có nói :

— Một cụ già V.N. thọ 104 tuổi, nhờ không... «**tái giá**» *!*

Có lẽ anh bạn làm tin vặt của NGÔN LUẬN có «mặc cảm tự ti»: Không dám vạch lá tìm sâu, và có lẽ đang vội vàng, nên cứ tin chắc bản tin «suya» lắm rồi. Vì thế mới xảy chuyện ông Cụ già... **lấy chồng** *lần nữa (***tái giá***) !*

Tuy nhiên, được cái may là : Trên thực tế, cụ già góa nọ không lấy vợ nữa. Thành thử chuyện «đàn ông lấy chồng» chỉ có ở trên... bản tin của hãng Thông Tấn và trên báo chí ! Và chả mấy khi lại có dịp để bà con vỗ tay ở nhà báo như thế này. Vui ! Vui mừng vui quá vui !

Chứ nếu anh bạn trẻ làm «tin vặt» không quá vội làm và quá vội tin, mà dám soi mói kỹ càng để sửa hai chữ «Tái giá» thành «**Tục huyền**»*, thì bà con mình đâu còn có dịp để cười mỉ nhau một mẻ vui thế này ?*

Xem tiếp O trang 4

---

những điều TRÔNG THẤY

Khóc «chị lớn»

(Làm giùm một bà vợ nhỏ nọ. Bà ngồi «bọt-ba-ga» xe đạp, «bà lớn» ngồi phi-đông, ông chồng đạp xe chở hai vợ. Không may bộ ba tơ mộng ấy bị xe hơi đụng té ! Bà lớn chết !...).

Hai chị em ta một chữ đồng.
Em ngồi bọt ba (1), chị gi-đông.
Trước sau, lớn bé đều thân vợ.
Sau trước, buồn vui cậy sức chồng.
Căm giận xe hơi không có mắt !
Cảm thương phận bạc, xót đau lòng...
«Tam Đa» sứt mẻ con trơ «cặp».
Xe đạp từ nay hoá gánh gồng !...(2)

ĐỒ-NGHỆ

(1) Tức cái «bọt-ba-ga».
(2) Gồng là «lệch» một bên, không cân bằng...

Đây nhé ! Heo kiếm là heo hiếm... Đâu có phải tại ham !

QUÂN THẮNG, CỘNG TAN, DÂN MỪNG
AN-NINH, HẠNH-PHÚC TƯNG-BỪNG NƠI NƠI

---

từ THÀNH đến TỈNH

BÁC-SĨ THƯỜNG-TRỰC — Thứ Sáu 19-10-1969

(Trưa : 13 giờ đến 15 giờ. Chiều : 19 giờ đến 6 giờ sáng hôm sau)

B.S. Đỗ xuân Giu	397, đại lộ Đồng Khánh	Chợlớn
B.S. Nguyễn văn Nhung	228, đường Trịnh minh Thế	Khánhhội
B.S. Trần sỹ Đôn	156, đường Bùi thị Xuân	Saigòn
Nữ B.S. Nguyễn như Hạnh	58, đường Hiền Vương	Saigòn

NGHĨA CỬ

LÂM ĐỒNG. — Hợp Tác Xã Trà Cao Nguyên vừa xuất ngân quỹ 20.000 đồng giúp :

— Phong Trào Cứu Trợ Đồng Bào Thượng Di Cư Tị Nạn Cộng Sản 10.000 đồng, và

— Lực Lượng Nhân Dân Võ Trang tỉnh Lâm Đồng 10.000 đồng.

XE CẢNH SÁT ÉP NGÃ KÝ GIẢ RỒI BỎ ĐI

SÀIGÒN. — Hồi 6 giờ 15 chiều 17-10, bạn Lê tấy Sơn (biên tập viên báo Dân Việt) đi làm về, khi xe vừa chạy qua đường Yên Đổ, đến trước cửa sở Giam Cầm Đô Thành, thì bị một chiếc xe cảnh sát loại Dodge 4 số 4-7, chạy cùng chiều, ép ngã xuống đường bị thương. Sau khi gây tai nạn, chiếc xe này bỏ đi luôn.

VỊ THẮNG GẤP, BỊ HẤT XUỐNG ĐƯỜNG, VỠ SỌ

GIA-ĐỊNH. — Sáng 16-10, ông Vũ văn Thanh (32 tuổi, cảnh sát chiến đấu) ngồi xe chạy trên đường gần cầu Bình Lợi ; vì xe chạy nhanh, gặp khúc quanh, thắng gấp, nên ông Thanh bị văng xuống đất, vỡ sọ. Người đi đường lo chở ông vào nhà thương cứu cấp, nhưng vì vết thương quá nặng, nên sáng 17-10 ông Thanh đã tắt thở. (C.C)

MUỐN BUÔN VÉ SỐ, MẤT TOI 10 NGÀN

SÀI GÒN — Gần đây ông Tạ đình E. (36 tuổi, thợ may ở đường Đô thành Nhân) có quen anh Phạm ngọc A. (20 tuổi, ở đường Hoàng Diệu). Cách đây ta hôm, A. bảo ông E. : «nếu có tiền thì bỏ ra 10 ngàn đồng để mua chung vé số bán kiếm lời». Vì thấy A. mọi lần có nhiều vé số mang đi bán, nên ông E. tin lời, đưa cho A. 10 ngàn đồng. Khi cầm được tiền rồi A. liền đi mất. Bị gạt, ông E. chỉ còn nước đi trình nhà chức trách. (S.S)

LƠ XE CUỖM CỦA CHỦ 10 NGÀN ĐỒNG

SÀI-GÒN. — Ít lâu nay ông Bùi Ất, chủ xe vận tải chạy đường Saigòn-Huế, mướn Nguyễn văn Ng. (20 tuổi, ở đường Trịnh minh Thế), làm lơ xe. Hôm 14-10, Ng. chở một chuyến hàng được 10 ngàn đồng ; chiều 16-10, xe về đến Saigòn. Ng. đã lấy số tiền rồi bỏ xe ở bến trốn mất. Ông Ất ra bến xe không thấy Ng. đâu, nên đi trình nhà chức trách. (S.S)

2 TAI NẠN, 5 NGƯỜI BỊ THƯƠNG NẶNG

GIA ĐỊNH. — Hồi 2 giờ chiều 16-10, gần ngã Năm Chuồng Chó (Gò vấp), một chiếc xe nhà binh đụng vào xe Lam-bét-ta lôi, làm cho ông Huỳnh quế Hương (44 tuổi, ở ấp Trung Nhứt, An Nhơn Xá, Gòvấp) và 2 đứa cháu là Lý văn Vàng (7 tuổi) Lý văn Lộc (9 tuổi) bị thương nặng.

— Sáng 17-10, cô Nguyễn thị Sửu (25 tuổi) ở Gòvấp và cô Bùi thị Vui (19 tuổi, ở đường Yên Đổ) đang đạp xe qua ngã tư Phú Nhuận, thì bị một chiếc xe du lịch đụng phải, 2 cô ngã xuống đường bị thương khá nặng. 5 nạn nhân đã được chở vào bệnh viện điều trị. (C.C)

ĐANG ĐI TRÊN ĐƯỜNG, 2 NGƯỜI NGÃ LĂN RA BẤT TỈNH

SÀIGÒN. — Chiều 16-10, ông lão Huỳnh Chiêu (70 tuổi) và bà Trần thị Hai (50 tuổi, đều vô gia cư vô nghề nghiệp) đang đi trên đường Phó đức Chính, thình lình ngã lăn xuống đường bất tỉnh. Cảnh sát đến nơi chở hai người vào bệnh viện Đô Thành cứu cấp. Nhưng sáng 17-10, cả hai kẻ xấu số đều trút hơi thở cuối cùng. (S.S)

VẪN CÒN CÓ NGƯỜI DIỄN LẠI TẤN KỊCH : GỬI CON RỒI BỎ TRỐN

SÀI GÒN. — Khoảng 9 giờ đêm 16-10, ông Nguyễn văn May (50 tuổi, ở hẻm 54 đường Nguyễn cư Trinh), đang đứng chơi ở trước cửa nhà, bỗng có một bà bồng đứa bé gái sơ sanh và một tay xách va li, đến hỏi thăm bến xe đi Biên Hòa, rồi nhờ ông May bế dùm đứa bé và trông hộ chiếc va li, để chạy đi mua hộp sữa. Tưởng thật, ông May liền nhận lời. Nhưng ông đợi suốt đêm cũng chẳng thấy bà kia lại để mang đứa bé đi. Sáng hôm sau, ông bế đứa bé đến trình nhà chức trách. Liền đó em này được gởi vào viện Dục Anh nuôi dưỡng. (S.S)

DÙNG THANG DÂY LEO VÀO NHÀ ĂN TRỘM

SÀI-GÒN. — Đêm 16 rạng 17-10, Nguyễn văn H (16 tuổi) và Trần văn Th. (18 tuổi, vô gia cư vô nghề nghiệp) đã dùng thang giây leo vào nhà ông T.C. ở đường Võ di Nguy ăn trộm. Sau khi vơ vét được ít quần áo và đồ đạc, tụt xuống đường, H. và Th. bị cảnh sát đi tuần bắt được. (S.S)

VÀO TIỆM ĂN CẮP SÁCH ANH VĂN

SÀIGÒN. — Chiều 16-10, Nguyễn văn Ng. (17 tuổi, ở đường Nguyễn phi Khanh) cắp cặp da vào tiệm sách V.H. ở đường Lê Lợi giả mua sách. Thừa lúc đông người, Ng. lấy trộm luôn 4 quyển sách Anh văn (giá khoảng 700 đồng) bỏ vào cặp, nhưng ông chủ tiệm trông thấy, liền bắt Ng. giao cho Cảnh sát. (S.S)

Cổ động

Ngôn, Sơn, Luận LẠC VÀO TỬ ĐỊA

TRUYỆN PHỎNG TÁC
Tranh của họa sĩ TRẦN-VĨ

TƯ LÀNH VÀO DÂN-VỆ

Tranh của họa sĩ VĂN-HIẾU

CHỐNG GIAN THƯƠNG...

(Tiếp theo trang 5)

— Tôi đi đưa đường và gánh thuê hai chiếc bồ này cho hai chú Tàu đi Saravane..., họ thuê tôi hai chục bạc...

— Nhưng làm sao lại bị thương ?

— Tới bản Nadou, họ bảo tôi đưa tắt vào rừng rậm để tránh chỗ Công chính bắn đá; tới rừng rậm chú Tàu già liền rút dao đâm tôi.

Nói tới đây người Khạ như nhớ lại việc xảy ra ;hãi sợ quá ngất đi; người ta liền báo cho Sen Đầm MườngPhine biết.Tin người Khạ bị Tàu đâm đồn vang tại Mường-phine người kéo tới bệnh viện đông nghìn nghịt. Thanh may mắn nằm trong bệnh viện nên chàng vội tới ngay chỗ người Khạ nằm để xem người ta hỏi hắn.

Viên Sen Đầm người Pháp có mặt tại đó nhưng không nói được tiếng Lào, liền bảo cho viên Quản người Bắc dùng tiếng Lào hỏi Khạ:

— Tại sao mầy lại bị tên Tàu nó đâm, mà làm cách nào lại thoát chết. Đôi bồ này của ai ?

— Tôi không hiểu sao người Tàu già đang tử tế lại dở mặt chóng thế. Lúc qua chỗ bắn đá thì nó hỏi tôi «tới Saravane còn xa không ? đường dễ đi không ? đi lối nào ? » Tôi chỉ đường cho nó xong thì nó rút dao đâm tôi liền. Tôi hoảng sợ kêu lên thì đã bị đâm trúng bả vai, tôi đau quá hét to lên thì tên Tàu trẻ cũng rút dao tiến tới, nhưng may quá...

Nói đến đây người Khạ như muốn đứt hơi ; hắn ngưng lại để thở, viên Quản hỏi :

— Mầy làm thế nào, ai đến cứu mầy ?

— Lúc đó tôi tưởng chết thì may quá có con «Tô xưa» (cọp) ở trong bụi nhảy ra vồ tên Tàu già ? Tên Tàu trẻ liền bỏ tôi quay lại cứu bạn.Con Tô xưa gầm lên, tát trúng mặt tên Tàu trẻ, máu ra lênh láng. Tôi sợ quá ngất đi, lúc tỉnh lại thì tôi đã thấy mình nằm ở đây rồi, tôi chỉ biết thế thôi.

Nghe tới đây viên Sen ĐầmPháp và viên Quản chẳng hiểu ra sao thì Thanh đã biết chắc hai người Tàu ấy là bọn Tàu mới đến Muồng-phine mấy hôm trước cùng với cô gái nhỏ. Chàng liền nói :

— Tôi biết hai người Tàu này là hai tên buôn lậu ghê gớm, mấy hôm trước chúng nó có tới trọ tại phòng ngủ trước bệnh viện này, vậy xin cho đến đó hỏi xem.

Viên Sen Đầm Pháp cám ơn Thanh và cho lính đi ngay tức khắc. Mười phút sau người ta dẫn cô Tàu nhỏ tới bệnh viện, cô bé sợ quá khóc mếu ầm lên, mọi người kinh ngạc, thì ra cô bé là người Việt mặc Tàu. Viên Quan liền hỏi :

— Không được khóc. Tại sao mầy là người Việt lại mặc quần áo Tàu, đi với bọn Tàu xuống đây làm gì ? phải khai cho thực.

Cô bé mếu máo bằng giọng người Bắc :

— Chú Phéot này quen với bố mẹ cháu tại Sà Vẳn (Savannakhek) Vừa rồi mẹ cháu bị ốm, không có tiền, chú ấy điều đình với bố cháu để xin cháu làm con nuôi, chú ấy sẽ cho bốn chục bạc. Thấy chú ấy tử tế lại giàu có nên bố cháu bằng lòng, chú ấy liền may quần áo Tàu cho cháu mặc, đưa cháu đến đây và cấm cháu nói tiếng Việt...

— Nó đưa mầy đến đây nó có sai bảo gì không ? nó có đối đãi tử tế không ?

Nghe viên Quan hỏi, cô bé càng khóc lớn, kể lể :

— Chú ấy đối đãi với cháu rất tử tế, nhưng... khổ quá ông ơi...

— Khổ thế nào ? nói đi đã chứ, chỉ khóc khóc. Rõ bố khỉ.

Cô bé nhìn mọi người rồi biết là không chối quanh được, cô tiếp :

— Đêm hôm sau cháu đang ngủ thì chú Tàu già và chú Tàu trẻ lẻn vào buồng cháu, họ chẳng nói năng gì,chú Tàu trẻ liền bịt mồm cháu lại và dơ dao dọa giết, còn chú Phéot thì lột quần cháu ra... Chú Phéot làm thế luôn ba đêm, sáng hôm sau đưa cho cháu mười đồng bạc, bảo cháu cứ đợi ở đây, chú ấy đi vài hôm sẽ về đón.

Mọi người nghe chuyện như ở trên trời rơi xuống,nhìn người Khạ và cô bé bằng vẻ mặt thương xót. Viên Sen Đầm Pháp liền bảo lính xé đôi bồ ra để khám.Một sự tình cờ ngoài sức tưởng tượng của mọi người: một chiếc bồ hai lòng trong đựng 260 lạng vàng mang nhãn hiệu ngoại quốc chiếc bồ thứ hai cũng hai lòng, xếp đầy giấy bạc Đông Dương, loại giấy lụa 500, người ta đếm được trên năm chục vạn. Viên Quản Sen Đầm liền nói

— Mẹ kiếp, tụi này buôn lậu ghê thật.Chắc nó bị «xúi quẩy» nhiều rồi, chuyến này đem món hàng quá to lớn nên phải mua con gái tân để «phá tân» cho phát tài, giống chúng nó vẫn dị đoan như thế. Chúng dùng tên Khạ này đưa đường xuống Saravane, ý hẳn muốn tải hàng vào Sè-Goòng, vì đường xe lửa đã bị tắc mà. Tới địa điểm hết nguy hiểm,chúng định thủ tiêu người Khạ này cho kín chuyện, nhưng chẳng may lại vướng vào miệng cọp, âu cũng là có giời.

Thanh thở dài tự nghĩ :« Bọn gian thương đã quá dã man nên cô gái ngây thơ bị xâm phạm tiết hạnh, chú Khạ hiền lành kia cũng suýt chết oan, nhưng chung quy số 260 lạng vàng và hơn năm chục vạn bạc chỉ béo «quan Đại Pháp ».Không hiểu vàng bạc này chúng đã thổ phỉ trong chiến cuộc Pháp Thái vừa qua, hay là chúng là bọn buôn lậu chuyên tung hoành giữa hai biên giới. Con đường này là con đường chiến lược Pháp chưa sử dụng thì gian thương Hoa Kiều đã sử dụng. Hỡi Mường phine Saravane, tao nhớ mi tới muôn đời !».

THUỐC BỔ THẬN:
CƯỜNG THẬN TINH *Quãng an Hòa*
TRỊ : Đau thận, suy thận, đau lưng, đái đêm, ù tai, mờ mắt, bại hoại, mỏi mệt, di mộng hoạt tinh, suy yếu cơ thể, ăn ngủ thất thường.
Tổng phát hành : Lý - Trác, nhà thuốc Quảng - An - Hòa 169 Le-văn-Duyệt Saigòn (có để bán ở các đại lý Việt-Hoa)
K.nh. Số 196 ngày 31-7-62

Đông-Đô, Thi-Nại-Am soạn — Bản dịch của TỪ-VI-LANG
SỐ 43 Kim-Thánh-Thán phê-bình — Thầy-Gòn chú thích

(Tiếp theo)

Mấy ông sãi già vội kêu :

— Sư-huynh ơi, chớ nghe lời lão ác-tăng ấy ! Sư-huynh cứ trông đó mà xem :rõ ràng hắn nuôi gái trong chùa, ê hề rượu thịt. Còn chúng tôi đây thì ăn cháo loãng cầm hơi, đến nỗi khi nãy chỉ sợ Sư-huynh ăn mất ! Sở dĩ hắn chưa dám gây chuyện với Sư-huynh, là vì thấy Sư-huynh lăm lăm thiền-trượng, kè kè giới-đao, mà hắn tay không đó thôi. Nếu không tin, cứ thử trở vào lần nữa, sẽ thấy hắn đối phó với Sư-huynh thế nào !

Trí-Thâm nghe trần tình, mới biết mình lầm, gật đầu nói :

— Phải, phải !(1) Giờ ta đã rõ !

Dứt lời, lại cầm thiền-trượng trở vào phía sau phương-trượng. Nhưng tới cái cửa ngách thì thấy cửa đã đóng chặt. Trí-Thâm đùng đùng nổi giận, co chân đạp một cái, then gẫy cánh cửa bật toang đánh "ầm". Chàng xông vào thì thấy lão « Phật mặt sắt » Thôi-Đạo-Thành cầm một cây đao lớn, từ phía trong vườn chạy tới gốc hòe đón đánh ! Trí-Thâm thét lên một tiếng như cọp rống, lia thiền-trượng vèo vèo. Tiếng trượng đập vào đao nghe choang choang ghê rợn. Hai « nhà sư » to béo đánh nhau kịch liệt. Qua mười lăm hiệp, Thôi-Đạo-Thành đuối sức không đánh nổi nữa, chỉ còn lo đỡ gạt, né tránh cái chết. Nhưng cây thiền-trượng của Trí-Thâm nặng quá, lia phát nào cứ như khối đá lao, giáng đòn nào cứ như núi đổ. Thôi-Đạo-Thành đỡ gạt không nổi nữa, đang toan bỏ chạy thì bỗng « Quỷ-dữ bay » Khưu-Tiểu-Ất ở đâu chạy đùng đùng tới sau lưng Trí-Thâm, nhóng dao mà đâm ! Trí-Thâm vốn đã nghe rõ tiếng chân chạy huỳnh huỵch, nhưng sợ quay lại ngay thì bị lưỡi đao trước mặt của lão ác-tăng, chàng vội thét lớn một tiếng như sét nổ, giáng mạnh một trượng chí-tử ! Thôi-Đạo-Thành đã choáng người vì tiếng thét, tưởng cây trượng đánh trúng mình đến nơi, hốt hoảng nhảy vọt ra khỏi vòng chiến. Lập tức Trí-Thâm quay mình lại đánh Khưu-Tiểu-Ất. Thôi-Đạo-Thành thấy thế lại nhảy vào. Thế là ba tay cứ-thôi nhảy chồm chồm, xoay lộn như đèn kéo quân mà đánh nhau qua mười hiệp nữa. Bây giờ Trí-Thâm một là đói bụng quá, hai là đi đường xa đã mỏi mệt, ba là một mình chọi với hai gã cường-nhân đang sung sức thì khó thắng nổi, đành phải dùng thế dứ cho họ chém hụt đã rồi chàng kéo rê thiền-trượng bỏ chạy. Hai gã cầm dao đuổi ra đến ngoài cửa chùa. Trí-Thâm lại quay mình đánh thêm mười hiệp nữa, rồi mới cắp thiền-trượng bỏ chạy thẳng một mạch. Hai gã đuổi đến cầu đá thì dừng lại, ngồi lên lan can mà nghỉ, vì biết có đuổi theo cũng không kịp. Trí-Thâm chạy thoát một quãng xa, rồi đi thong thả để thở một, bụng thầm nghĩ :

— Bao đẫy của mình bỏ quên cả trong bếp chùa, giờ làm sao mà lấy được ? Thế là không còn một đồng lộ-phí, bụng tôi đói quá, biết lấy gì ăn ? Mà trở lại chùa thì không hạ nổi hai thằng ấy, mình bị chúng giết chết thì uổng lắm !..

Vừa suy nghĩ đến đâu, vừa bước đi. Đi một bước lại dừng một bước, toan liều mạng quay lại... Nhưng rồi lại phải bỏ đi... Cứ thế qua vài dặm đường thì đến một khu rừng lớn, gồm rặt những cây tùng lá đỏ tía như báo khô. Chàng lẩm bẩm :

— Rừng này có vẻ hiểm-ác ghê !

Đang nhìn ngó vào, bỗng thấy một bóng người lấp ló sau thân cây, nhô đầu ra nhìn một cái,rồi...đằng hắng, nhổ một bãi nước bọt, quay thụt vào mất hút. Trí-Thâm nghĩ bụng :

— Đây hẳn là một thằng cường-đồ cướp giật, rình chặn đường này. Nó thấy mình là sư sãi, chắc chẳng xơ múi gì nên nhổ nước miếng bỏ qua cho đi đây ! Nó gặp mình thì quả là đen, nhưng mình lại còn đen hơn nó nhiều: bụng đói chân chồn cũng quá rồi,chẳng biết về đâu nữa Vậy chi bằng bắt sống hoặc đập chết cha nó đi, móc túi chân có gì thì cũng lột lấy bộ quần áo đem gán cho hàng cơm, kiếm chén rượu uống vậy !

Bèn cầm thiền-trượng bước vào rừng vài bước, kêu lớn rằng :

— Thằng oắt con nào núp trong đó ? Biết điều ra đây tao hỏi !

Tay hảo hán trong rừng nghe gọi, bật cười nói :

— Hừm ! Mình đã tha phúc cho cho nó đi, tớ ra nó cố trêu tay mình!

Liền cầm dao nhảy vọt ra nạt lớn :

— Lão trọc kia ! Tự ngươi đòi lấy cái chết, chứ không phải ta cố ý chặn ngươi, nghe !

— Tao muốn cho mày biết mặt một phen đây !

Dứt lời, Trí-Thâm vung thiền-trượng đập lia lịa. Hảo-hán trẻ tuổi nọ múa dao đánh đỡ, nhưng vừa toan lia đao áp đảo,thì bụng chợt nghĩ : "Quái! sao tiếng nói nhà sư này nghe quen quá ? " Bèn tạm nhảy lùi lại hỏi :

— Hòa-thượng kia, sao ta nghe giọng nói quen quen ? Vậy ngươi vốn họ gì ?

Trí-Thâm đang nóng hạ địch thủ để bóc lột, cứ gạt đi :

— Hãy đánh đủ ba trăm hiệp, rồi tao xưng tên cho nghe !

Chàng trai nổi giận, vung đao đánh mạnh. Một dao một trượng đập nhau choang choang ghê rợn qua 10 hiệp, chàng trai thầm khen: «Lão sư này ngổ ngáo lợi hại thật ! » Đấu sức năm hiệp nữa, chàng trai lại kêu :

— Hãy khoan ! Ta muốn nói câu này!...

Hai bên tạm nhảy lùi ra. Chàng trai sốt sắng hỏi :

— Không hiểu ngươi tên họ gì mà ta nghe tiếng nói quen quá !, quen ? Nhất định ta có gặp ở đâu rồi !

(Còn tiếp)

(1) Rõ là « ba phải » ! Ngu ơi là ngu ! Biết ra thì đã lỡ việc rồi.

ĐAU THẬN, BỊ DI-MỘNG-TINH
— Đau thận làm cho đau lưng, nhức đầu, mệt mỏi, di-mộng-tinh
DÙNG **THẬN-TRUNG-BỬU** LA-VẠN-LINH
Công hiệu để tráng thận, bổ tinh, bồi dưỡng sinh lực, (có bán khắp nơi) LA-CHÁNH 532 Đồng Khánh Chợlớn.
K.N. số 46 ngày 1/7/62

MÁCH GIÚP

— Bạn NG. V. NHẦM (KBC 4 912) :

Bạn nên làm đơn xin phép cấp chỉ huy. Lớp sĩ quan trừ bị dành cho những người có văn bằng tú tài,hoặc những người có bằng THPT nhưng có thêm chứng chỉ năng lực luật học toàn phần và từ 20 tới 30 tuổi.

— Ông PHẠM V. NGUYÊN (Sài gòn) :

a) Mọi chi tiết về việc xin mở trường đó ông nên tới hỏi tại Bộ QGGD.

b) Vé số ĐPQN của ông không trúng.

— Em NGUYÊN (Sài gòn) :

a) Cứ đề "*Barclay Disque,Paris*» là tới.

b) Gửi về hãng phim Paramount cũng được.

Nhưng em cứ yên chí là các cô đào đó không có thì giờ đọc thư em đâu. Nếu có thư hồi âm thì là do những người thư ký tự ý trả lời cho xuôi và khỏi mất lòng thôi.

— Bạn HUỲNH-NGỌC - HAI (Thủ Đức) :

Thành thật đa tạ hảo ý của bạn đối với *Ngôn Luận*.

— Ông LƯU-QUANG (Saigòn)

a) Ngày 20-11-53 ở Hà nội, giờ cũng như giờ hiện nay, nghĩa là nhanh hơn thời đạo 1 giờ. Ngày 1-7-58 ở Sài gòn đúng giờ thời đạo

b) 13 giờ 30 bây giờ là 12 giờ30 giờ thời đạo, vậy là giờ Ngọ.

c) 26-12-1937 : 24-11 Đinh Sửu

d) Là ba cái không may.

— MỘT ĐỘC GIẢ Ở SÀI-GÒN :

a) Hỏi tại Sứ Quán Anh, đường Thống Nhất Sài gòn.

b) Bạn nên đưa thợ giặt tẩy thì hơn.

— ÔngNG.PHỤNG (Qui nhơn)

a) Nhuận bút MNMT là 15 đ.

b) Bài đăng trong Phụ trang BN BL không có nhuận bút.

c) Đăng trọn một kỳ thôi.

— MỘI ĐỘC GIẢ Ở HÓC MÔN :

Ông nên làm đơn xin chứng thực tình trạng trên.

— Ông MAI V. LINH (Tuy Hòa) :

Chưa có kết quả cuộc thi đó. Mới mở vào tháng tám, tới nay chưa được hai tháng mà !

— Ông CHU MINH LỘC (Saigon) :

a) Làm gì có chuyện "thi vào" ấy.

b) Chưa rõ, chưa có thông cáo.

— Bạn KIM (Saigon) :

Trường hợp bạn có thể được hoãn dịch. (Lý do : tiếp tục học và ứng thí).

HÀ-MAI LAN

THƠ MỚI

Chúng tôi vừa nhận được tập « SÁNG MUÔN THU » thơ của Diễm Châu, do Hoa Phương Đông xuất bản, tác giả gửi tặng.

Xin cám ơn tác giả và giới thiệu tập thơ trên cùng quý bạn yêu thơ.

N.L.

TAM TINH HẢI CẦU BỔ THẬN HOÀN SỐ 2
Trị MỘNG-TINH, DI-TINH HUẠT-TINH, THẬN-PHẾ, BỔ THẬN, BỒI-TINH và BỔ BỔ SỨC LỰC.
Có 2 loại : hoàn mật và viên dẹp. Đồng giá : 32$50 Nhà thuốc Bắc nào cũng có bán.
VÕ-VĂN-VÂN
Dược -Phòng
201-211 Nguyễn-thái-Học
— SAIGON —
Kiểm-nhận B.Y.T. số 135

THUỐC **TRỊ GAN** QUẢNG AN HÒA (SỐ 1)
TRỊ : đau gan, yếu gan, yếu mật, táo bón, mất ngủ, ngứa, nổi mề đay, nổi mụn ở mặt, ăn chậm tiêu.
Và khi hết bịnh, nên bồi bổ gan, dùng
THUỐC **BỔ GAN** QUẢNG AN HÒA SỐ 2
Tổng phát hành : nhà thuốc Quảng an Hòa 169 Lê văn Duyệt Sài gòn.LÝ-TRÁC (có bán khắp nơi).
K.nh. số 200 ngày 31-7-62.

Khi mang thai nghén, để giúp quí bà đầy đủ sức khỏe, quí bà hãy dùng thuốc :
BỔ-HUYẾT DƯỠNG-THAI
QUÃNG - AN - HÒA
Hiệu nghiệm để Bổ-Huyết dưỡng thai, ngủ yên khỏe khoắn, không mệt, khi sanh đẻ mau mắn, em bé cứng mạnh. (có bán ở các đại lý Việt Hoa). Tổng phát hành Nhà thuốc QUÃNG-AN-HÒA 169 Lê-văn-Duyệt Saigon — LÝ-TRÁC.
K.nh. số 203 ngày 31-7-62.

SỐ 43 **Truyện dã sử của Tinh Đẩu Nguyễn-Dương-Vân**

CHƯƠNG IV
Con Rắn Mối thọ pháp quy y

(Tiếp theo)

Có một đảng viên QDĐ. trước nấu bếp trong trại Pháo thủ Sơn đem được cử xuống Phật thủ Sơn để nấu các món ăn Tây tại chùa cho Arnoux giả ăn (sau vụ này đồng chí đầu bếp này về đứng đầu nhà bếp ở Việt Nam khách sạn Hàng Bông Hà Nội). Tất cả những sự việc nhiêu khê, phức tạp này nhằm mục đích tạo đúng thứ hơi hướng của viên Chánh Liêm nhóng suốt thời kỳ diễn tập với Thảo Long đồng tử. Trong khi tập dượt vở kịch hạ sát Arnoux, đồng chí Tây lai — thủ vai Chánh mật thám — phải lặp lại đúng những cử động của y đã có hàng ngày trong văn phòng..., và đây, bần đạo cho diễn tập lại để đồng chí coi sẽ thấy.

Dứt lời, Phổ Vân thiền sư vỗ tay 3 tiếng. Trong phòng yên lặng. Bỗng cánh cửa mở, viên Chánh mật thám giả hiệu bước vô, tay xách xắc vét, tiến đến bàn giấy liệng chiếc cặp trên bàn ngồi xuống ghế, kéo hộc tủ, lấy kiếu tẩu, nhồi thuốc tẩu Job, đánh lửa châm điếu hút... Sau mấy hơi thuốc rít, khói bốc um trong phòng.Arnoux giả đứng lên.. đúng lúc, một tiếng huýt gió — hiệu lịnh của trưởng giáo đứng ngoài sân chỉ huy, vọng lên... Thảo long đồng tử núp hình sau khe cửa nghe thấy hiệu sáo lịnh Thiền sư, vội nhóng mình leo tới phía một sợi dây — cách đó vài thước — một đầu dây cột vô quả đấm (hột xoài) cửa sổ trên lầu văn phòng, thả lòng thòng xuống gần sát đất. Lập tức đồng tử cất cao cổ, ngậm vào đầu sợi giây, rồi... như chiếc lò xo tự tung, uốn khúc chườn trên sợi dây (làm điểm tựa) leo một hơi tới cửa sổ trên lầu văn phòng giả. Nơi đây, đồng tử cuốn nhỏ khúc lại, đoạn rún mình bắng như sợi nhợ căng, nhảy vọt trúng giữa cụm bông cắm trong bình đặt trên mặt kỷ, cách đó độ 2 thước.. không một tiếng động rồi mất dạng sau những bông ở miệng bình.Khoảng thời gian từ lúc nổi hiệu sáo lịnh đến khi đồng tử nhảy biến trong cụm bông chỉ lâu chừng hơn phút.

Trong phòng lúc đó không có ai. Sỹ Hiệp đứng chứng kiến vụ diễn tập ngoài cửa sổ ngó vô trong Arnoux giả đang ngồi ghếch giò lên thành bàn. Kéo mấy khói thuốc đoạn đứng lên. Lập tức tiếng sáo miệng của Trưởng giáo từ bên ngoài vọng tới.. vừa dứt thì đúng lúc Arnoux giả tiến tới bộ xa lông gần đó gieo mình nhẹ xuống mặt ghế bành, rồi nghiêng đầu trên bình bông.. mặt vừa áp gần cụm ơi - ê... Chợt ! và giật bắn người, ngẩng lẹ đầu lên, tựa chừng mặt và vừa đụng phải cái gai hay kim nhọn lẫn trong cụm bông, sau khi nghe có tiếng «bộp» nhỏ phát ra từ miệng bình.(Tiếng bộp này có,vì đồng tấn công mổ cắn trúng cánh mũi Arnoux giả. Song nếu là viên Trùm Liêm phóng thực sự, thì tiếng bộp này sẽ không có, vì lúc này đang tập dượt, miệng đồng tử bị bọc (khớp) trong một rọ bằng da thuộc, để khỏi cắn chết người đồng chí này. Chính cái rọ miệng bằng da đã gây nên tiếng bộp.

Thế là... đến đây,một «pha» diễn tập vở kịch hạ sát Arnoux đã xong. «Pha» này diễn lại động tác của Arnoux thường từ cửa bước vô,đến bàn giấy lấy điếu, nhồi thuốc hút xong mới tiến đến bàn xa lông, ngửi bông. Song cũng lắm khi, viên Chánh mật thám không đến thẳng bàn giấy mà lại tới ngay bàn xa lông, ngửi thưởng thức hương bông, trước khi trở về bàn, lấy điếu, nhồi thuốc hút...

Pha thứ hai này cũng được diễn tập đúng y tiếp theo «pha» thứ nhứt trên cho đến khi thật thuần thục, mỹ mãn mới thôi.

Sỹ Hiệp chứng kiến cuộc diễn tập tuyệt kỹ này, lòng thấy khoái trá nhưng bản tính tò mò, hiếu kỳ, anh bạch với Thiền sư :

— Quả là kỳ diệu ! Chưa bao giờ đệ tử thấy một kế hoạch được bố trí, chuẩn bị thấu đáo, khoa học đến thế này ! Song đệ tử có một vài thắc mắc xin Trưởng giáo chỉ dậy cho.

Thiền sư gật đầu, Sỹ Hiệp tiếp luôn :

— Đệ tử không hiểu sao hễ đồng chí Arnoux giả áp mũi ngửi bông thì đồng tử lập tức tấn công, mổ cắn liền. Đồng tử đã chịu lệnh chỉ huy sai khiến nào động thì hành động tác đó ?

Không suy nghĩ, Phổ Vân Thiền sư cười đáp :

— Điều đó thật khó... mà cũng lại không khó ! Trước hết, điều kiện tiên quyết là đồng tử phải thông minh, khôn lanh như người hiểu tiếng nói, hiệu lịnh của bần đạo sai khiến. Bằng đầu đứng gần chỉ huy cuộc diễn dượt tấn công, bần đạo chờ khi Arnoux giả sắp áp mũi ngửi bông thì... lập tức huýt sáo miệng hạ lịnh. Đồng tử chỉ đợi có chừng đó đặng tấn công. Thoạt tiên còn đứng hèn, sau đứng xa lần lần chỉ huy, tới khi đã khuất xa tầm mắt chỉ huy bằng huýt sáo, đồng tử cũng chấp hành đúng hiệu lịnh như thường ! Cứ như vậy, chừng vài tháng sau cả sáo lịnh miệng rồi cũng bỏ. Hễ thấy có mặt người xát cụm bông là đồng tử tấn công mổ cắn liền, khỏi cần hiệu lịnh chi hết !

Nói cho ngay, kế hoạch này thực hiện không khó khăn mấy, miễn có sáng kiến và kiên trì, mất nhiều ngày tháng là quen !

Tấm tắc khen hoài tài Trưởng giáo đã huấn luyện đồng tử khôn lanh như người, Sỹ Hiệp bạch cùng Thiền sư :

— Thưa Trưởng giáo định ngày nào khởi sự, xúc tiến kế hoạch này?

— Khi nào bần đạo xét việc diễn tập đã thành thục và nắm được cơ hội thuận tiện sẽ khởi sự, không trì chậm !

— Như vậy, chắc Trưởng giáo sẽ thân chinh lên Hà nội, chỉ huy, điều động kế hoạch ?

Vẻ mặt lập nghiêm, Thiền sư lắc đầu :

— Không chắc lắm ! Hồi này vì mấy vụ mới xảy ra, bần đạo chưa thể rời sơn môn lúc này được. Nhưng Huệ Năng (Sư Trạch) sẽ thay thế, vì trong việc diễn tập, chỉ có Huệ Năng và bần đạo thay phiên huấn luyện nên dù bần đạo không đi cũng như đi. Chừng cuối tháng tới, Huệ Năng sẽ đi Hà nội trước để xem xét lại tình hình trên đó một lần chót, coi có sự gì thay đổi, thêm bớt các dữ kiện chi tiết diễn tập cho việc huấn luyện Đồng tử được thật sát với thực tế và thập phần hoàn hảo, trước khi quyết định ngày cử sự.

— Dạ Trưởng Giáo như vậy thật là chu đáo ! Đệ tử tin chắc vụ này sẽ thành công vẻ vang, đảng và đoàn ta sẽ được dềnh dang hoạt động một thời gian !

Ngừng một lát, Sỹ Hiệp lại nói :

— Trong vụ sắp tới này, chẳng hay Trưởng Giáo đã tính xếp cho đệ tử một nhiệm vụ nào đặng phục vụ đảng và đoàn không ?

Nằm nghĩ một thoáng, Phổ Vân Trưởng Giáo lắc đầu :

— Trong giai đoạn tới, kế hoạch đã trù định, sẽ mang một sắc thái mới, hoàn toàn cách mạng, khác biệt hẳn các chiến thuật, chiến lược đảng thường dùng từ trước đến nay. Vả chăng, bần đạo nhận thấy đồng chí, từ khi nắm vận mạng Ám sát đoàn đến nay, đã trải lắm gian nguy, chịu nhiều cực nhọc, hy sanh tận tụy với Tổ quốc không ít. Cho nên ý bần đạo, lần này, muốn để đồng chí nghỉ ngơi, lại sức ít ngày, đặng phục hồi sanh lực mới, kế tục phục vụ đảng trong tương lai. Đảng, đoàn ta chẳng thiếu chi nhơn tài xuất chúng, chỉ vì chưa biết tận dụng khả năng, dung dưỡng tiềm lực, nên còn nhiều bông thơm chưa trổ đó thôi ! Huệ Năng đã được bần đạo huấn luyện, giáo dục lâu ngày, nhứt nhứt được chỉ dạy cặn kẽ, không giấu diếm điều chi, sẽ lãnh nhận sứ mạng trọng đại này, thay thế bần đạo trong vụ hạ sát viên Chánh Liêm Phóng Hanội !

Sỹ Hiệp nghe đoạn, đáp :

— Xin kính tạ lòng ưu ái của Trưởng Giáo đã quá thương chỉ giáo như vậy. Song le, đệ tử không quen khoanh tay, ngồi im bao giờ. Luôn luôn lưu tâm đến những việc làm mới, mặc dù việc trước chưa làm xong, sớm tối mai đây, đệ tử phải có mặt ở chi bộ đảng Hải Phòng, giải quyết vài công tác gấp giúp chi bộ nơi đây. Vậy ngay đêm nay đệ tử xin tạm cáo biệt Trưởng giáo, hẹn cuối tuần này sẽ gặp Huệ Năng Sư Trưởng tại thủ phủ Bắc hà...

Chiều hôm đó, Phổ Vân thiền sư sai bố thiện sửa soạn một tiệc chay, tiễn bạn Sỹ Hiệp lên đàng công tác Miền Biển...

CHƯƠNG V
Sư Trạch đi Hà Nội suýt bị thộp giữa đường

Sáng đầu canh hai, từ giã Trưởng Giáo cùng các đạo hữu, lên đường đi Hải Dương để sáng sớm hôm sau đi xe hàng xuống cảng...

Tiễn Sỹ Hiệp xong, Phổ Vân Thiền Sư gọi Sư Trạch dặn dò những công việc phải tiến hành tại Hà-nội bắt liên lạc với cảm tình viên Nguyễn Khắc Tuấn tòng sự tại Nha Liêm Phóng Thiền sư nói:

— Trong kỳ đại hội Đảng bộ họp dưới địa huyệt, thầy đã phúc trình trước đại hội về kế hoạch trong giai đoạn tới sẽ áp dụng những phương thức hành động mới để đương đầu với bọn Liêm phóng. Đại hội đã chấp thuận đường lối mới đó. Theo kế hoạch mới, các đồng chí thường hoạt động của đảng sẽ phải ngưng tay không nhúng vào những việc trong giai đoạn mới. Vậy đệ tử từ nay sẽ cùng Thảo long đồng tử đảm đang những sứ mạng khó khăn, thay thế đồng chí Sỹ Hiệp. Vậy đệ tử phải tích cực phục vụ để tỏ không thua kém tài trí Sỹ Hiệp, tăng uy thế cho giáo đoàn ta và khỏi phụ lòng thầy !

Sư Trạch nhận lời chỉ dạy mà rằng:

— Đệ tử thề thành khẩn phục vụ quyết không bao giờ tỏ mình không xứng đáng với giáo đoàn !

Lát sau,Sư Trạch sai sắt lên đường. Lúc đó,trời đã khuya, khoảng đầu giờ Hợi. Sư Trạch được Trưởng Giáo truyền phép dùa bùa phi hành vào bắp chân nên đi chưa đến giờ Sửu (1 giờ đêm) đã tới Phả Lại,rồi qua Huyện Nam Sách đến tỉnh lỵ Hải Dương thì trời rạng sáng (đi chân không thật mau cũng phải từ tối đến sáng chưa chắc tới). Sư Trạch đến bến xe, đợi chuyến xe từ Hải Phòng lên 9 giờ sáng (hồi đó chưa có hãng xe ca Vương-văn-Điểm chạy Hải Phòng Hànội (107cs) mất 2 giờ). Chắc các bạn đọc thắc mắc hỏi sao Sư Trạch không dùng bùa «phi hành» đi thẳng Hà Nội, cần gì phải đợi ô-tô ?

Nguyên Phổ Vân Thiền Sư, muốn giữ kín phép lạ này, đã cấm chỉ Sư Trạch không được dùng bùa « phi hành » ban ngày, lính Pháp thấy có người đi như gió trên đường tất nhiên gọi lại, gọi lại không được họ sẽ dùng ô tô đuổi bắt, và như vậy, sẽ để bại lộ hình tích. Vì vậy đến địa đầu tỉnh lỵ Hải Dương, Sư Trạch phải dọc chữ « định vị » đi chậm chậm vào trong tỉnh. Nhưng vừa đến đầu phố nhà thờ, xa xa bỗng thấy có nhiều lính đang vây bến xe, như khám xét bắt bớ gì. Chợt dạ, nhà sư liền chậm bước quẹo vào phố Đông Kiều, tới nhà người họ làm việc tại Tòa Sứ Tỉnh; đến trưa, ra phố có ý dò coi động tĩnh, nhưng thấy bến xe vẫn lảng vảng có lính cảnh sát. Nguyên hồi này ở Hải-Dương cũng như mấy thành phố và tỉnh lớn miền Trung Châu Bắc Việt, các hội-kín đang hoạt động mạnh, mặc dù hệ thống tuần phòng canh gác của Pháp được tăng cường gắt gao. Lính tuần tra, mật thám nhan nhản các phố, hễ thấy bộ dạng người lạ khả nghi là hỏi coi giấy tờ, khám xét. Bởi vậy Sư Trạch không dám bén mảng đến bến ô-tô, mua vé về Hànội.

(Còn tiếp)

Mỗi ngày MỘT TRUYỆN

Tâm thẻ căn cước

Truyện của THỊ ĐÀO

Vừa bỏ chiếc áo dài, chị Quyên vừa nói vọng vào phòng trong, phòng học của Đạt :

— Chiều nay đi xem xi-nê Đạt nhé ! Nghe nói ở đằng rạp Con Công có phim hay lắm.

Tuy nghe chị Quyên nói, Đạt vẫn không trả lời. Bài toán hình học và mấy câu hỏi văn chương chưa làm xong chưa cho phép Đạt có một quyết định chắc chắn. Đạt tiến đến bên chị Quyên, mỉm cười :

— Đi xem làm gì ở các rạp năm đồng ấy. Hôm nay Đại Nam có phim hay. Chị dẫn Đạt đi ở đấy nhé !

— Nhưng chị chưa xem phim chiếu ở rạp Con Cò. Ở ngoài ấy người ta phải xếp hàng để lấy vé xem phim ấy, vào đây người ta chiếu năm đồng không đi cũng uổng. Để khi khác hãy xem phim mới.

Thế rồi chiều hôm ấy, Đạt đèo chị Quyên trên chiếc xe đạp đến rạp. Vào mua giấy, Đạt mới nhận ra, qua mấy bức ảnh trên tường, rằng mình đã xem phim «Người ta thở bằng phổi rồi».

— Đạt xem phim này rồi chị Quyên ạ. Đi nơi khác vậy. Đạt không thích xem lại.

Chị Quyên không bằng lòng, một lát sau chị đưa ra một giải pháp rất-chi-là giản dị :

— Thế thì Đạt về đi, chị xem xong sẽ về xe taxi. Lần khác vậy nhé!

Mặt Đạt phịu xuống. Đạt định nói với chị Quyên tất cả những tức giận của mình, nhưng hình như đoán được, chị Quyên đã nhanh chân bước tiến vào rạp trước con mắt căm hờn của Đạt.

Đạp xe về nhà, chẳng thay quần áo, Đạt nằm dài trên giường, lòng hướng về những nỗi chua xót mà mình phải chịu từ cái ngày có một chị Quyên trong nhà này...

x*x

Vừa từ một thành phố bé nhỏ ở miền Trung vào Saigòn, chị Quyên ra về «chịu» cái món xi-nê hơn cả. Nghe chị kể một loạt những phim phải xem, Đạt mừng rơn cả người. Thế nào rồi mình cũng được đóng vai hướng dẫn viên, và như thế là có dịp hưởng cả thảy gần hai mươi cuốn phim. Đạt tỏ ra là một người rành xi-nê để có thể tạo được sự tin cậy của chị Quyên. Và chị tin Đạt thật vì mỗi lần đi xi-nê chị đều hỏi cặn kẽ Đạt về những tài năng đặc biệt của tài tử để rồi...đi một mình và khi về chẳng quên khen vài câu lấy lệ về cái tài nhận xét của Đạt. Độ nửa tháng sau, chị Quyên lại đổi chiến thuật. Chị chỉ đi xem toàn những phim năm «tỉ» và không bao giờ chị quên rủ Đạt đi. Nhưng đối với Đạt, một rẫy xi nê, thì những phim ấy Đạt đã "bị" xem rồi và thế nào chị cũng bảo nhỏ :

— Hay là Đạt đề họ chị đến rạp rồi Đạt đi xem chỗ khác hoặc hôm nào chị dẫn đi cũng được.

Để chiều lòng người chị họ, Đạt phải làm tài xế cho chị ấy và lãnh vừa đủ năm ti để...không biết làm gì nên chuyện và có khi lại không có được tí gì cả vì...chị Quyên bỏ quên cái "bóp" tiền ở nhà. Khi chị xem xong thì Đạt phải lo đón chở về vì cái lý luận rất «đàn bà con gái» của chị:

— Chị nói tiếng Quảng chẳng ai hiểu nhỡ bảo bác tài chạy về nhà bác ta lại đưa lên..., Banmêthuột thì sao ! Đạt ráng giúp chị tí !

Và Đạt đã «ráng giúp» ít ra cũng hằng chục lần mà vẫn không thấy chị ban cho một ân huệ gì cả.

... Cho đến hôm nay, bị chị Quyên cho đi tàu bay, Đạt hận lắm. Trong cái cơn đau khổ ấy, Đạt đã nhận ra rằng chẳng qua chị Quyên "kẹo" quá. Có lẽ tình kết đã trở nên trầm trọng đối với chị và Đạt nghĩ rằng cần phải có một lần «tẩy» cho chị ấy biết cái "sự đời".

xXx

Ngồi trên xe, Đạt nhẹ hẳn người. Gớm «từ» ngày vào đến hôm nay mới được chị ấy dẫn đi xem hát ! Đạt mỉm cười, thầm nhủ : lần đầu tiên đi với chị Quyên mà khỏi đổ mồ hôi. Đạt nhớ tới những buổi trưa hắt nắng, gò lưng trên chiếc xe đạp với cái cục nợ gần năm mươi ký đằng sau, mồ hôi nhễ nhại và Đạt tin tưởng ở cái cơn thái dang đến với mình sau những lần khổ cực. Xe ngừng trước rạp và cả hai bước xuống. Trước rạp đầy người đứng chen chúc, người ta đang đợi để được xem một buổi ca nhạc của đoàn «Tráng treo tòng teng», một đoàn văn nghệ nổi tiếng. Đạt quay lại phía chị Quyên :

— Chị đưa tiền em vào mua giấy kẻo hết.

Chị Quyên mở cái khăn tay...lấy ra một cái... gói khác bằng nhựa trong và chị mở cái bao nhựa để lấy tiền... gói trong một mảng giấy báo chung với cái thẻ căn cước, tấm giấy quan trọng nhất của chị. Đạt sốt ruột nhìn chị giở ra từng tờ giấy bạc cuộn tròn. Ba mươi bảy đồng. Đạt nhìn chị, cau đọt một bội số của món tiền ấy vì ít ra cũng bốn mươi đồng một vé.

Chị Quyên hiểu ý :

— Bao nhiêu hai vé ?

— Tám mươi đồng.

Chị mở to đôi mắt :

— Đắt thế à ! Chị cứ ngỡ chỉ độ mười, mười lăm đồng thôi chứ ! Rồi chị tiếp :

— Đạt có đem tiền theo đây không, cho chị mượn rồi hôm nào chị sẽ đưa lại.

Đạt chẳng nói gì, dúi mấy tờ giấy bạc của chị Quyên vào túi, rồi tiến về phía ghi sê, miệng lầm bầm, càu kỉnh. Chị Quyên theo Đạt vào rạp vừa lúc cuộc vui bắt đầu.

Chưa bao giờ được thưởng thức một chương trình hay như vậy nên chị Quyên ra về thích thú lắm, trái lại Đạt chẳng cười được tí nào cả. Có lẽ vì Đạt chỉ nghĩ tới chị Quyên, đến cái "cứ ngỡ", cái "vài hôm" của chị ấy. Kinh nghiệm cho Đạt biết rằng vài hôm đây có nghĩa là chẳng hôm nào cả vì thế nào khi về nhà Ba Má Đạt cũng chẳng để chị ấy trả tiền cho Đạt và «xuya» là ông bà sẽ giành trả. Đạt không thích như vậy. Và Đạt hẹ rằng sẽ chẳng bao giờ đi với chị Quyên nữa..

Trên sân khấu, tài tử Trần văn Trạch đang trình bày một màn hài hước cứ như là cù vào nách khán giả. Chị Quyên cười nghiêng ngả, cười lăn lóc và chị bỗng giựt mình... một thoáng kinh ngạc... tay chị vừa chạm vào cái vạt áo dài để trên đùi, nơi chị để cái gói... ba lớp ấy và chị nhận thấy rằng nó đi... đi vắng. Đèn bật sáng, chị lom khom cúi nhìn dưới các hàng ghế để tìm tấm thẻ căn cước ấy, nhưng chị chỉ thấy những đôi giày, đôi guốc, những vỏ hạt dưa, đậu phọng và chị thấy cả một sự đổ vỡ hiện trước mặt. Đạt cũng giúp chị không ít, chạy đi tìm Cảnh sát để... tìm hộ và dặn đi dặn lại người gác cửa :

— Nếu có thấy xin ông nhớ giữ hộ chúng tôi nhé !

Thế rồi chị Quyên và Đạt ra về. Chị Quyên đã òa khóc khi kể lại tự sự cho ba má Đạt nghe. Đối với chị, tấm thẻ căn cước là một vật tối quan trọng và chị sẽ phải chịu những trở ngại không ít cho công việc làm ăn khi phải trở về quê nhà xin phó bản. Những mối lo ngại hiện rõ trên nét mặt chị. Chẳng biết làm gì hơn, ba má Đạt cũng chỉ biết khuyên chị vài câu và chẳng có cách giải quyết nào cả.

Hôm sau, khi cả nhà ăn cơm trưa, Đạt nói với ba má và chị Quyên :

— Chắc là bọn bất lương tưởng đó là gói tiền nên mới "thổi" và khi biết rõ chắc chúng đã ném cái thẻ đi để khỏi bị vướng bận, dính líu. Và như vậy hẳn có kẻ nhặt được, ta thử hãy đăng báo tìm xem, kèm theo lời hứa hậu tạ chút ít, chắc là họ sẽ đem tới. Thường thường khi nhặt được giấy tờ, người ta thường sợ bị làm khó dễ nên chẳng muốn đem trả lại chủ, tuy nhiên nếu có lời hứa danh dự của ta và một ít tiền trà nước, chắc hẳn họ sẽ đem đến.

Cả nhà đồng ý và chị Quyên đau lòng không ít khi phải hứa biếu kẻ đem đến số tiền năm trăm đồng.

Buổi tối hôm sau, bốn giờ sau khi có đăng lời rao vặt ấy phát hành, chị Quyên đã nhận lại được tấm thẻ căn cước từ tay một cậu học sinh còn trẻ trao lại. Giữ lời hứa, chị trao cho hắn món tiền thưởng khá lớn đối với chị và thở phào nhẹ nhõm, cám ơn cái ý kiến có kết quả của Đạt. Đạt cũng tỏ vẻ sung sướng lắm.

Nhưng, nếu cẩn ý chị Quyên sẽ thấy Đạt tiêu xài rộng rãi hơn xưa, cứ đi xi-nê liền tù tì mà chỉ đi những rạp sang trọng, lại mua mấy món đồ xinh xinh trang hoàng phòng học với những câu trả lời ấp úng với ba má về căn nguyên của những sự chi tiêu khác thường ấy. Nhưng ba má Đạt cũng không quan tâm đến việc đó mấy, vì tiền bạc trong nhà chẳng «sứt mẻ» chút nào cả. Ông bà biết đâu rằng món tiền Đạt ăn tiêu ấy đã từ cái thẻ căn cước của chị Quyên đi ra một cách đường hoàng vào tay Đạt sau khi đã chi nửa bỏ cho thằng bạn đóng kịch vào hạng khá...

Quí Bà khi có thai, nên dùng thuốc:

Dưỡng-thai Chí-Bửu *La-vạn-Linh*

TRỊ : ói mửa, đã dượi bản thân, mỏi mệt, bón.

Tổng phát hành : Nhà thuốc **La-vạn-Linh La-Chánh 532 Đồng Khánh Cholon.** (có để bán ở các đại lý Việt-Hoa) K.N. số 221 ngày 31-7-62.

VỎ RUỘT CHO XE BA BÁNH LAMBRETTA
6 LỚP BỐ (4.00—8 6 PLY)
Hiệu : **MITSUBOSHI**

Có tiếng, chế biến riêng cho thị-trường Việt-Nam để cho quý vị chủ xe vững lòng bởi những đặc điểm sau đây :
— Không lủng, không nổ bông, mòn tới bố còn đắp lại xài lần nữa được.
— Vừa dẻo dai, chịu đựng vững vàng trên đường xấu hoặc đường trơn-trợt.

NHẬP-CẢNG ĐẠI-LÝ : Hãng VÕ-VĂN-THUẬN
166, Nguyễn-công-Trứ Saigon — Đ.T. 23.135
CẦN ĐẠI LÝ CÁC TỈNH

BÉ NGÔN BÉ LUẬN của VĂN-HIẾU

BẠN ĐỌC NGÔN LUẬN DỰ THI CHỐNG GIAN-THƯƠNG

Đường Mường-Phine Saravane

Truyện dự thi của THANH-BÌNH

Chiến tranh thế giới càng ngày càng khốc liệt, quân đội Phù Tang đã tận dụng đường thiết lộ Hà Nội Saigon để chuyển vận quân lực xuống miền Nam để chiếm Nam Dương và Phi Luật Tân, vì thế nên phi cơ Đồng minh đã bắt đầu oanh tạc những đoàn xe lửa chở quân của Nhật và phá hủy cầu cống. Chuyến xe suốt Hà Nội Saigon còn cách ga Đông Hà chừng hai cây số thì bị phi cơ Đồng Minh bắn phá, chiếc cầu sắt Đông Hà bị oanh tạc chìm nghỉm xuống sông, khá nhiều người Việt buôn chuyến trên đường Hà Nội Saigon bị thiệt mạng. Ngược lại, quân đội Nhật đã quen với bom đạn nên những sĩ quan đáp chuyến xe ấy không ai việc gì, thật là trâu bò húc nhau ruồi muỗi chết.

Công việc gửi đá đíp từ Đông Hà về Hải Phòng của hãng xi măng phải đình chỉ, những nhân viên tại Đông Hà đều được sở Công chính khai thác quốc lộ 23 thu dùng. Vì thế, Thành phải đổi lên Mường Phine theo đoàn lính lê dương lái máy ủi "Ca-tép-pi-a" phá rừng làm đường «pỉt». Thành cai quản hai trăm dân phu người Lào và người Khạ (Lào thiểu số) đóng tại bản Nadou, cách tỉnh Saravanne bốn chục cây số cùng với đoàn cơ khí kể trên. Đoàn cơ khí lê dương này thuộc quyền điều khiển của viên kỹ sư Sarignac, còn việc đặt cầu cống suốt con đường này thuộc quyền kỹ sư Roumongout.

Con đường 23 thật là đầy lam sơn chướng khí, nó toàn xuyên trong rừng rậm và vượt qua những khe suối dốc "bước xuống rụng lông chân". Từ Mường-phine vào Sébanghien còn vui vui, từ Sébanghien tiến xuống càng quạnh hiu ghê sợ, không một túp nhà sàn, đi hàng ngày không thấy một thôn bản, phân cọp phân voi chỗ nào cũng có, người ta thường gặp xác thú rừng bị cọp ăn dở luôn luôn. Người lạ đến ở tại con đường này ba ngày là lên cơn sốt, ở chừng nửa tháng là đi tiểu ra máu, cho nên hầu hết những tuyển thợ, Cai, Suba-dang người Việt cứ nửa tháng lại được đổi ra Mường phine để tốp khác vào thay, vì thế, người ta không dám dùng người Việt nhiều mà chỉ dùng người Lào và người Khạ quen với thủy thổ với có thể dẻo dai chịu đựng. Nhất là các kỹ sư và chuyên viên Pháp, họ không dám ở Bản Nadou tới một ngày, nên khúc đường gay nhất chương nhất họ phải đặc phái viên kỹ sư cầu cống người Lào là ông Tchiao Souphanouvong điều khiển (lãnh tụ Phathet Lào hiện nay).

Thành và tốp lính lê dương cứ ốm lên ốm xuống, chẳng được về nhà thương Mường phine chữa bệnh. Bệnh viện này đa số là người mắc bệnh sốt rét rừng, số ít bị thương vì bắn mìn lấy đá nên bị đá văng phải. Bệnh viện trông ra phố Mường phine có đông hàng quán của người Việt và người tàu buôn bán, có phòng ngủ cho thuê, có giải trí bằng tài sửu và quay số. Hôm đó đã về chiều, Thành đang đứng trong hàng rào bệnh viện nói chuyện với mấy người bạn cũng làm Công chính Mường Phine thì chuyến xe đò chạy từ Savannakhet Mường Phine ngừng bánh. Chàng thấy người Tàu già buôn vịt con tại Đông Hà dẫn theo một người Tàu trẻ và một cô bé Tàu chừng mười ba mười bốn tuổi xuống xe. Thành nói với các bạn :

— Không biết quả đất tròn hay sao mà đi đến đâu tao cũng gặp người Tàu già kia là nghĩa làm sao, nó lại bén mảng tới đây định làm ăn gì chắc.

Mấy người bạn nhanh nhẩu nói :

— Thì mặc bà nó, chỗ nào có nước thì có cá, có người là có Tàu, lạ lùng gì mà phải bận tâm.

Thành chưa kịp đáp thì một người bạn lại tiếp :

— Chà, cô bé Tàu chắc là con gái nó. Mẹ kiếp, vài tuổi nữa thì Dương-Quý-Phi cũng không ăn đứt, bây giờ trông đã "ngọt nước" rồi.

Thành nói :

— Tao biết người Tàu già này có cô gái lớn "ngon xơi lắm" chắc con bé này là thứ mấy đây, mà không hiểu sao đi đâu nó cũng mang con đi là nghĩa lý gì.

Nói đến đây bỗng Thành lên cơn sốt rét, vội bắt tay mấy bạn vào nằm nghỉ, những thắc mắc về chú Tàu già cũng tiêu tan, vì cơn sốt làm anh chàng co quắp cả thân hình, cứ run lên bần bật.

x*x

Năm ngày sau, vào khoảng gần tan giờ tại bệnh viện Mường-Phine thì người ta xe vào một người Khạ bị thương ở bả vai, mình mẩy bê bết những máu. Nhân viên ở trong bệnh viện cũng tưởng là dân phu Công chánh bị thương, nhưng thấy người này lại có đôi bồ rừa và chiếc đòn gánh mang theo, người ta sinh nghi liền hỏi bằng tiếng Lào :

— Anh ở đâu, tay làm sao thế này ?

Người Khạ run run như vẫn còn sợ, bấn ấp úng :

(Xem tiếp trang 2)

Bài dự thi mới nhận được

262) Nhân ngọ quả này của H.V.
263) Tiệm nước của Cung-Ph-Mỹ
264) Hếch đời của Người áo tím
265) Bánh bao của Tạ Minh Anh
266) Tiểu sử oanh liệt của Đặng Đức Tôn
267) Bi đòn đòn của Dạ Lan Anh.
268) Lọ thuốc sơn móng tay của Đức Vượng.
269) Gian thương xảo quyệt của Đỗ văn Đoai.
270) Đầu cơ của Thu Hoài.
271) Bánh bao của Lưu thế Ninh
272) Hột vịt của Thanh Long
273) Bánh mì ba tê của Tuấn Phong.

(Còn tiếp)

Một phát giác chua chát cho những giai nhân tuyệt sắc

NHỮNG CÔ GÁI ĐẸP DỄ THÀNH GÁI... GIÀ

- Vấn đề đặt ra : có nhan sắc lộng lẫy liệu sẽ đắt chồng và có hạnh phúc chăng ?
- Trả lời : không.

HỒNG-DƯƠNG

(Tiếp theo và hết)

Trong bài hôm qua chúng ta đã thấy những con số nói lên sự "thua thiệt" của những nàng con gái may mắn được trời ban cho một hình hài đẹp đẽ. Họ đứng núi này trông núi nọ, kiêu hãnh... để rồi trèo cao thì ngã đau. Một thất bại nhỏ, một phật ý cỏn con đủ để họ tuyệt vọng, chán nản đi đến chỗ chán đời.

BỞI vì một khi chính sắc đẹp đã chẳng mang lại được hạnh phúc cho họ thì tiền tài, danh vọng cũng không còn lý do gì để đóng vai trò chính yếu của nó nữa. Chứng cớ là cái chết đau thương của cô đào Marilyn; nàng trốn cuộc đời giữa lúc danh vọng chói lọi và tiền rừng bạc bể. Nhìn MM tươi cười khêu gợi trên màn bạc ít ai giám nghĩ rằng cuộc đời nàng lại là một chuỗi những đau khổ liên tiếp ; ít ai nghĩ rằng, ngoài phim trường, M.M đã la cà cả đêm này qua đêm nọ trong các hộp đêm — cả những hộp đêm rẻ tiền nhất — để uống rượu, để ngồi dài vào một xó tối, chán chường như một cô gái vô danh tuyệt vọng.

Một cô đào nổi tiếng khác là B.B cũng đã tự tử giữa lúc đang vang danh và sống trên vàng bạc. Vì bác sĩ cứu chữa nàng cho biết rằng BB không sao chống lại được với thành kiến mà thiên hạ đã gán cho nàng. Qua một nào, BB phải đuổi theo bóng hạnh phúc đến kiệt lực. Có rất nhiều cô gái đẹp đã gặp phải trường hợp tương tự. Họ đẹp, họ có nhiều cao vọng nên không biết đến hạnh phúc ở cạnh, cứ đi đuổi tận đâu như kẻ thì mỗi bắt bóng : họ bị phản bội bởi chính cái sắc đẹp của mình, vì vậy, *sắc đẹp ở một người phụ nữ đòi hỏi một sự tinh hết sức vững chắc, vì nếu không, nó sẽ quay mũi dùi phản thùng lại kẻ có nó (sắc đẹp) và luôn luôn hủy hoại chính kẻ may mắn có nó : cho nên, các cô gái đẹp thường không biết tới giá trị của hạnh phúc :*

MỘT nhà thống kê ở Pháp đã đi công đi điều tra 27 người kiểu mẫu của hãng Dior. Trong số này có tới 20 cô hiện đang sống trong cảnh cô độc đau khổ. Chỉ có độ năm bảy sáu cô là cô được một mái gia đình êm ấm. Ông ta đặt câu hỏi :

— Nếu kém đẹp hơn, liệu các cô có may mắn hạnh phúc hơn ?

Hầu hết đều trả lời là : CÓ.

Một điểm đáng nói nữa, là **những cô gái đẹp thường làm cho đàn ông sợ.** Thành thử họ luôn bị cô độc. Đàn ông khi thấy một cô gái đẹp quá thì họ coi cô đó như siêu phẩm, không thể động chạm tới được. Có thể đó cũng là một căn bệnh thời đại. Người ta tính ra trong 30 cô hoa hậu thế giới, Âu châu hoặc Mỹ châu thì đã có tới 4 cô tự tử (một chết) và 10 cô bị khủng hoảng thần kinh vì quá cô đơn, và hơn 10 cô lục đục gia đình. Chỉ có độ 8 cô là tìm được hạnh phúc.

DO đó chúng ta có thể tạm kết luận rằng : **Sắc đẹp có thể là một sự ám ảnh.** Có sắc đẹp chưa nên mừng vội. Nếu có, cần phải biết «điều trị» nó một cách khéo léo. Các cô gái đẹp cần phải cẩn thận gấp đôi những người khác. Bởi quá đẹp, họ thường lãnh đạm và xa cách với mọi người vì lý do tự vệ. Do đó, trước mặt họ, người đàn ông sẽ trở nên rụt rè, có khi xa lánh.

Một lo ngại khác nữa cho những người đẹp là họ phải luôn luôn tranh đấu với người xấu. Vì người xấu hiểu nhiều hơn họ giá trị của hạnh phúc và hăng say trong việc để chấp nhận tình yêu hơn. Sự kiện này không phải mới phát sinh mà đã có từ lâu. Chính văn hào La Bruyère cũng đã nói : Nếu một cô gái xấu (về thể chất) mà được yêu thì chỉ có là bởi những duyên thầm kín và huyền bí chứ không thể là vì sắc đẹp.»

NHỮNG trường hợp kể trên xảy ra ở bên trời Âu. Vì thiếu may mắn, không tìm được những tài liệu thống kê về vấn đề này ở Việt Nam, nên chúng tôi không thể đề cập tới trường hợp những người đẹp của chúng ta.

Tuy nhiên, nếu song song với những tiểu dị, quả tâm lý con người có một điểm đại đồng thì tại sao chúng ta lại không suy nghĩ ?

Cười thầm

MẸO XIN TIỀN

Truyện nghe lỏm trên chuyến xe hỏa Saigòn-Nhatrang cách đây ít lâu.

Một bà hỏi bà bạn ngồi bên cạnh:

— Tôi thấy chồng chị có vẻ khó khăn lắm, thế chị làm cách nào để moi tiền anh ấy, hả ?

Bà kia đáp tự nhiên :

— Có khó gì ! Thỉnh thoảng tôi tự ý về thăm má tôi, tôi xin tiền tàu xe là phải đưa gấp !

— Thế sau đó chị về thăm bà cụ ư ?

— Ơ, sao lại dại thế nhỉ ! Cầm tiền xong tôi tôi ..tôi... đi may áo chứ !

TRUYỆN LẠ 4 Phương

ĐỒNG HỒ BÁO THỨC TÍ HON

Đồng hồ, ngoài việc chỉ giờ chỉ giấc cho người ta, còn có thể đóng vai trò một người đầy tớ sáng sáng đánh thức chủ dậy đi làm kẻo đến sở trễ thì có phen treo niêu. Vì thế, người ta chế tạo những chiếc đồng hồ báo thức, thường thường là cỡ lớn, vì có lớn thì mới đủ chất đồng chất thép để cho chuông khua động làm tỉnh giấc. Chiếc bé nhất thì cũng bằng quả cam. Những loại đồng hồ này thường chạy bằng giây thiều, nên có điều bất tiện vì người ta hay quên lên dây.

Mới đây, tại Thụy Sĩ — là nước đứng đầu thế giới về kỹ nghệ đồng hồ — người ta vừa bán trên thị trường những chiếc đồng hồ báo thức tý hon, chiều dài chỉ có một phân rưỡi.

Mặc dầu bé và mỏng như vậy, nhưng chuông kêu cũng «to họng» không kém các bậc «đàn anh». Đặc biệt loại đồng hồ báo thức tý hon này không chạy bằng dây thiều, mà chạy bằng pin. Pin này có thể xài liên tiếp một năm mới phải thay. Như vậy, người ta chỉ việc để một lần báo thức (chẳng hạn 7 giờ sáng) là cả năm đồng hồ cứ đúng giờ báo thức, không cần phải mó máy chân tay vào cho tốn sức lao động.

hoa thơm cỏ lạ

— Tuổi già là một kẻ chuyên chế, cấm đoán hết thảy mọi lạc thú của tuổi trẻ, không tuân theo là chết.

LA ROCHEFOUCAULD

— Hãy tươi cười với thiên hạ, thiên hạ sẽ tươi cười với anh.

VÔ DANH

KINH TẾ ẤP Chiến lược

Điều tra sinh hoạt của VŨ-BÌNH

NHỮNG NÉT CHÁNH CỦA SỰ CẢI THIỆN Ở NÔNG THÔN CHO ĐỜI SỐNG NÔNG DÂN

(Tiếp theo)

Trước các mức thu thuế khác nhau và bao giờ cũng cao hơn quy định của chính phủ, tôi chỉ lấy mức nhẹ nhất là 20 giạ để tính cho sự sống của nông dân, theo các hạng sau đây.

Hai mươi giạ tính ra tiền là 900$

Số lợi cuối mùa của các giới nông dân, sau khi đóng lúa thuế cho chủ điền :

— Cày mây trúng mùa
2.470 — 900$ = 1.570$

— Cày mây trung bình
1570 — 900$ = 670$

— Cày mây mất mùa thì sau khi nộp thuế còn thiếu chủ điền : 900 — 670$ = 230$

Cày trâu trúng mùa còn :
2.270đ — 900đ = 1.370đ

Cày trâu trung bình còn :
1.370đ — 900đ = 470đ

Cày trâu mất mùa còn thiếu lại chủ điền 900đ — 470đ = 430đ

Trên đây là lối tính cắt ra một mẫu làm đơn vị. Thực tế có những nơi canh tác nhiều hơn. Như thế thì có gia đình lãi hơn mức lãi đã tính, và cũng có gia đình lỗ hơn mức lỗ đã tính. Nhưng dù lỗ hay lãi, đời sống của nông dân không thể trông cậy vào mùa ruộng một cách hoàn toàn được. Trong một ấp có một dân người được lại vì nhà có trâu. Trâu cày, bừa và trục thuê, lấy thóc. Số này có thể kể là sống đầy đủ với một mực trung bình. Kỳ dư đều không đủ sống. Nếu tính ra sự sống cần thiết cho một gia đình trong một năm để chờ mùa tới, chúng ta mới thấy đời sống của họ bấp bênh, nếu cứ bo bo vào miếng ruộng.

Như vậy, các điều mà chính phủ bảo rằng đời sống của nông dân hiện nay đã được cải thiện thì nét cải thiện đó ở chỗ nào ? Có cải thiện được thật hay không ?

Trên kia chúng ta thấy nông dân hoài hoài lỗ trong nghề ruộng. Nhưng họ sống được với những nét được cải thiện như sau :

Trong một tình trạng lạc hậu, nông dân vừa mới thoát khỏi nạn bóc lột tận xương tủy, việc cải thiện không thể hiện ra một cách vượt bực được. Nét cải thiện hiện nay đang ở trong khả năng làm bớt thê thảm cho nông dân nghèo, và giữ mức ổn định cho nông dân khá. Những nông dân nấy mùa, thiếu thuế điền không đói rách là vì trong số xuất chi cho mùa mang có khi được vay của chính phủ. Số lãi phải nộp lên cho chính phủ rất nhẹ nhàng.

Do đó, sau khi phủi tay ở mùa ruộng họ quay qua rẫy, họ sẽ có công vào một miếng dưa một thửa ran rải chẳng hạn. Số thu phụ này giúp họ trả nợ nông tín và mua gạo dầu lửa v.v... để sống chờ mùa tới. Có những công việc không thể ghép vào nghề, tay sinh hoạt chính, nhưng cũng giúp cho nông dân kiếm được tiền tiêu vặt, như Rang sức làm tay cho một người khá ở ấp chiến lược một thước lũy lấy 200 đồng. Hàm đất thay cho một nhà khá lấy 120 đồng. Chở ghe cho một điền chủ đi đâm lấy 30 đồng v.v.

Dầu rằng không được thường trực làm thuê như vậy nhưng thỉnh thoảng lại ra, lại có việc làm để mua 1 bánh thuốc, một chai dầu, ít cái tập cho con đi học, nên cũng đỡ ra.

Chính số tiền cho vay làm mùa của chính phủ đã giúp nông dân thoát ra cái tình trạng thê thảm công nợ cũ. Nơi nào tính thuế điền đúng theo tinh thần cải cách điền địa của chính phủ thì lại càng được cải thiện hơn. Trường hợp sau ấy, đáng làm cho cơ quan hữu trách thận trọng trong việc kiểm soát lối cho thuê đất của các điền chủ. Dầu họ trực tiếp cho thuê hay nhờ địa phương quản lý cũng phải được kiểm soát lại. Nhất là trong lúc này ấp chiến lược. Vì điều đó sẽ là một động lực thúc đẩy tinh thần nông dân tiến lên thực hiện chính sách lớn.

Tóm lại, vừa xét kết quả tự lực của nông dân vừa xét sự cải thiện của chính phủ thì chúng ta thấy rằng điểm chính của nền kinh tế ở nông thôn là ruộng lúa chưa cung ứng cho dân chúng một đời sống đầy đủ. Họ phải nhờ ở phương sinh phụ, vào nghề phụ...

(Còn tiếp)

PHỤ NỮ Mỗi ngày một... biết rộng

Chọn mua «Gác măng-giê»

Trong bếp, ngoài lò đun ra, thiếu trạn đựng một vai trò quan trọng. Thật thế, nếu trạn bị hở, dán kiến sẽ bò vào ăn và làm hư hỏng các thực phẩm. Vì vậy, nếu bạn giả có thể hà tiện không tiêu các món khác để tiền mua một chiếc trạn tốt, thì cũng là việc nên làm.

Gia đình ít người thì mua chiếc trạn nhỏ cũng đủ. Thường thường người ta chia trạn ra làm ba phần rõ rệt : phần trên cùng là chỗ để các thức ăn, được bao quanh bằng lưới sắt để cho đồ ăn khỏi chui vào và đồ ăn được thoáng, không bị hấp hơi. Phần giữa là khoảng trống để các chai lọ đầy nút. Phần dưới cùng là chỗ để bát đĩa, bưng ván kín từ bề, có cửa mở. Nhà hàng thường hay làm đáy ở dưới, lấy cớ làm như vậy khi úp bát đĩa vào sẽ có chỗ thoát nước. Nhưng thật ra sự hà tiện này không phải lối, bởi vì hở như thế dán sẽ bò vào làm lần bát đĩa. Người mình mỗi khi rửa bát xong, thường úp vào rổ, đem phơi cho ráo nước. Chỉ những bát đĩa để dành phòng khi có khách mới mang ra ăn, thì mới để ở ngăn dưới trạn. Bạn cứ thử tưởng tượng lúc với mang thứ bát đĩa ấy ra dùng, thấy hôi rình mất dán thì có bực mình không ?

Người ta thường kê bốn chân bốn bát nước để cho kiến khỏi bò vào. Nhưng hiện nay có thuốc DDT, ta có thể bôi vào dầu hơi và bôi ở chân trạn.

HÀ MAI LAN

đi tìm NGƯỜI YÊU

Số 5

Tiểu-thuyết phóng tác của **HOÀNG HẢI THỦY** — *Nguyên-bản* **THE CITADEL** *của* **A.J. CRONIN**

(TIẾP THEO)

II

Trời hãy còn mưa khi chàng bước trên con đường xuyên qua một bãi hoang lồng chồng những gỗ đá. Chàng đi theo con đường do bà Bạch vừa chỉ cho chàng một cách mơ hồ. Thành phố ban đêm hiện ra, tụ lại trước mắt chàng, quanh chàng. Cái cảm giác bị chôn sống trong vùng thung lũng này thật là khó chịu.

Đi tới căn nhà số 7 đường Nguyễn Trãi, Sơn gõ cửa. Chàng được đưa ngay vào căn nhà ẩm thấp. Người bệnh — một người đàn bà gầy yếu, chừng 30 tuổi — nằm trong chiếc giường hôi hám.

Chàng chậm chạp tới gần giường, trái tim đập hỗn độn trong lồng ngực. Trong giây phút ấy, chàng cảm thấy sâu xa ý nghĩa trọng đại của cái việc chàng sắp làm. Đây là điểm khởi hành trong đời bác sĩ của chàng. Không biết đã bao nhiêu lần... khi đứng lẫn với các bạn sinh viên quanh các giảng sư, chàng đã tưởng tượng ra cái cảnh này. Bây giờ đây, chàng không còn có các bạn đứng bên để khuyến khích, chàng không còn có những thể trình bày căn bệnh một cách dễ dàng theo những lý-thuyết, những định luật có sẵn. Chàng chỉ có một mình trước một chứng bệnh mà chàng cần phải dò cho ra căn-nguyên và điều trị. Không ai giúp đỡ chàng cả. Bỗng nhiên, chàng thấy rõ là chàng hoàn toàn bất tài, run sợ và không đủ sức cáng đáng việc này.

Đứng bên cạnh người chồng, trong căn phòng tối tăm, chật hẹp, Sơn khám bệnh một cách kỹ-lưỡng và tận-tâm. Không còn nghi ngờ gì nữa, người thiếu phụ này đang đau nặng. Bà ta kêu bị nhức đầu đau đớn chịu không nổi. Nhiệt độ, mạch, lưỡi... tất cả đều biểu lộ một căn bệnh rất nặng. Nhưng đó là bệnh gì ? Sơn tự đặt câu hỏi ấy, và chàng lo sợ chẩn bệnh lại một lần nữa. Người bệnh, thân chủ thứ nhất của chàng đây. Ồ... có lẽ chàng đã quan-trọng-hoá trường hợp đau ốm này một cách quá đáng. Chàng biết thế. Nhưng nếu chẳng may chàng phạm một lỗi lầm ? Và... tai hại hơn nữa, nếu chàng không biết làm cách nào tìm ra đúng căn bệnh ? Chàng đã làm đủ cách, không thiếu sót một gì cả. Nhưng chàng vẫn không không tìm thấy gì hết. Tuy vậy, chàng vẫn cố gắng gom góp tất cả những triệu chứng lại để tìm cho ra một căn bệnh nhất định. Sau cùng hiểu rằng chàng không thể kéo dài cuộc chẩn bệnh lâu hơn nữa, chàng chậm chạp đứng dậy, bỏ ống nghe xuống, cẩn thận trọng tìm từng tiếng nói :

— Bà ấy có bị lạnh không ?

Chàng hỏi, đôi mắt nhìn xuống đất. Như lo sợ vì cuộc chẩn bệnh quá dài, người chồng đáp vội :

— Bẩm có... nhà tôi bị nước mưa cách đây năm, sáu ngày... chắc bị cảm lạnh...

Sơn gật đầu. Chàng cố gắng tạo một vẻ mặt, làm những dáng điệu để gây tin tưởng cho gia-chủ. Nhưng chính chàng, chàng không thấy tin tưởng gì cả.

— Không sao đâu — chàng khẽ nói — chừng ba mươi phút nữa, ông qua bên phòng thuốc lấy thuốc.

Chàng kiếu từ và ra về, đầu cúi trên con đường đầy đá vụn và vũng nước. Chàng suy nghĩ một cách tuyệt vọng. Chàng bước vào phòng thuốc : một tòa nhà gỗ, có thêm cao, ở vườn sau Vi-la Mộng-Xuân. Chàng bật đèn, rồi đi đi, lại lại trước những ngăn tủ đầy chai lọ chứa thuốc xanh, đỏ, trắng, vàng. Lúc đó, chàng như một người mù sờ soạng lần đường đi. Không có triệu chứng gì rõ rệt trong vụ này cả. Chắc là người bệnh bị cảm lạnh ? Đúng là bị cảm lạnh rồi. Chàng bực tức hừ lên một tiếng, chán nản vì sự bất tài của chàng. Ông Thầy của chàng ở Đại-học Y-khoa — một bác sĩ danh tiếng được sinh viên mệnh danh là ông NÉT-SƠ-PA, vì ông có tật luôn luôn kèm câu « N'est ce pas » vào các câu giảng — ông Nét-Sơ-Pa, khi đứng trước một trường hợp khả-nghi, thường áp dụng một cách lịch sự và khéo léo cái tên bệnh do chính ông đặt ra : Bệnh F.O.I. Nguyên văn : « Fièvre d'Origine Inconnue » tạm dịch — « Sốt căn-nguyên chưa rõ ». Cái tên bệnh ấy không làm cho người tuyên-bố bị vỡ mặt hoặc sượng mặt, lại có vẻ chính xác và rất khoa học.

Miễn cưỡng, Sơn mở tủ lấy một ống thuốc, trán cau lại, chàng pha một toa thuốc giải-nhiệt : Nitrate de potasse Salicylate de Soude... Chàng cố trấn tĩnh chính chàng bằng cách nghĩ rằng các chất thuốc trên đều rất kiến hiệu, chắc chắn chúng sẽ làm nhiệt độ của bệnh nhân giảm xuống và có hậu quả tốt. Giáo sư Nét-Sơ-Pa đã nhiều lần long trọng rằng không có một chất thuốc nào có nhiều kiến hiệu bằng chất Salicylate de Soude.

Chàng vừa pha xong ve thuốc và đang khoan khoái biên tên thuốc lên nhãn, tiếng chuông cửa chợt reo lên một tiếng nhẹ, rồi cánh cửa phòng thuốc mở rộng. Một thanh niên chừng ba mươi tuổi, thấp lùn, mặt tròn bước vào phòng. Theo sau y là một con chó long xù.

Con chó ngồi trên sàn, thè lưỡi ra nhìn Sơn. Vài giây đồng hồ yên lặng trôi qua, trong thời gian đó, người mới vào — bận áo dạ và quần dạ xám, chân đi giày da, đế giày cao đúng danh như giày lính, nhìn Sơn từ đầu đến chân. Giọng nói của y, khi y mở miệng nói, rất lễ độ nhưng tràn đầy mỉa mai và làm cho người nghe khó chịu :

— Tôi đi qua... thấy phòng thuốc có đèn sáng nên tạt vào chào bác sĩ. Xin tự giới thiệu, tôi là... Đăng, phụ tá viên của đại bác sĩ Nguyễn Tấn Lưu biệt hiệu là Lưu Bị...

Sơn nhìn Đăng, chàng ngần ngại chưa muốn bắt chuyện. Đăng móc túi lấy ra một điếu thuốc trong gói thuốc lá nhàu nát, bật diêm châm hút. Y tiến lên, dáng điệu khiêu khích. Cầm lấy ve thuốc y dơ lên đọc lên nhãn, cách cẩn thận, mở nút ve ngửi, đóng nút lại và đặt lên bàn. Bộ mặt tròn và hồng hào có vẻ khen ngợi :

— Hay lắm. Khá lắm một muỗng canh cách ba giờ. Tức là ba giờ lại uống một muỗng canh ! Không còn có gì để hiểu hơn nữa... nhưng tại sao bác sĩ không cho bệnh nhân uống liền một lúc 8 muỗng rồi nằm ngủ cả ngày có được không ? Trong này có Nitrate de Potasse chớ gì ? Ngửi mùi cũng biết... chất này vừa bổ, vừa lành, người ta có thể uống cả chai cũng được.

Căn phòng lại yên lặng. Chỉ còn tiếng mưa rơi trên mái tôn. Bỗng, Đăng cười hi hi như chế riễu vẻ ngạc nhiên và bối rối của Sơn.

Y hỏi :

— Thôi xếp chuyện y học lại... Với tư cách riêng của bác sĩ, ông có thể giải thích cho tôi một sự thắc mắc : Bác sĩ đến đây làm gì ?

(Còn tiếp)

Ngôn-Luận

Ngày thứ Sáu 19-10-1962

Tiếp theo O trang 1

Một nữ đọc giả của NGÔN-LUẬN có con học ở trường Đức Học Đ.T.H. một hôm đi đón con tình cờ đi qua cửa một lớp Nam ấp. Bà nhà liếc mắt nhìn vào thấy cả giáo lớp ấy đang viết những giòng chữ số nằm ngang trên bảng như sau :

4 — 6 = 2
4 — 7 = 3
4 — 8 = 4 v.v...

Bà này mới đầu giật mình lẽ nào con nít lớp Nam ấp học tính trừ « Đại số » ? Mà tính Đại số sao không viết dùng dấu ? Bà ngẫn người ra một hồi, rồi sao mới nghĩ ra... cái sai đời như sau :

Vì giáo sư xuất thân « Tây học Phạm Văn đã mình cho nên có [illegible] tiếng Tây « Quatre ôté de sa il [illegible] Quả nhiên [illegible] thanh đọc [illegible] từ 6 còn 2 !

Nhưng có điều lạ là có quên khuấy mất... sách Tây rồi ! Dù đọc trái cựa người ta vẫn viết xuôi dòng 6 — 4 — 2. Chứ không ai viết 4 — 6 = 2 bao giờ ! Mong có nào đó thử nhắm mắt « hồi tưởng lại cái thời con nít đi học trường Tây » xem sao

THẦY GÒN

Tiếp theo G trang 1

đặt ra để bảo vệ quyền lợi cho công nhân.

Hội nghị còn đang tiếp tục thảo luận. Phải đợi tới khi kết thúc phiên họp sáng 18/10, người ta mới có thể biết rõ vấn đề phụ cấp gia đình giải quyết ra sao.

o°o

Cũng trong khóa họp này, người ta được nghe thấy một câu chuyện ngoài lề. Số là trong thời gian chuẩn bị hội nghị Bộ Lao Động có mở cuộc điều tra về sự sinh hoạt của các nghiệp đoàn, hiệp hội, để căn cứ vào đó mời đại diện về họp. Trên giấy tờ thì có tất cả 499 nghiệp đoàn, nhưng sau khi điều tra thì chỉ còn lại có 276 nghiệp đoàn chính thức hoạt động. Số còn lại là những nghiệp đoàn chỉ có tên, có trụ sở làm vì (trụ sở cũng không có bảng hiệu) mà không hoạt động, hoặc giả vài ba năm không bầu lại Ban Quản Trị. Dĩ nhiên là sau đó, Bộ Lao Động chắc phải có thái độ với những nghiệp đoàn « Ma » ấy.

Tiếp theo P trang 1

Bộ Ngoại giao Ấn loan báo rằng quan đội Trung cộng và Ấn Độ tiếp tục bắn nhau ở phía Nam giải nhà Tra La Tại đây hôm thứ ba, 100 binh sĩ Trung Cộng thiệt mạng.

Trong khi đó đảng Ấn Cộng ra một thông cáo tuyên bố rằng cần áp dụng mọi biện pháp để bảo vệ giới tuyến Mac Mahon. Thông cáo này cũng nhắc lại rằng « Tin của Chính phủ Ấn cho biết quân Trung Cộng đã vượt biên giới Mc Mahon tiến xuống phía Nam ».

Tin ngắn quan trọng

MỸ : Theo « Nữu Ước Thời Báo » Mỹ sẽ bán cho Pháp một tàu lặn nguyên tử kiểu « Nautilus ».

TÂY ĐỨC : Để đỡ gánh nặng phòng thủ cho Đồng Minh, Tây Đức dự trù sang năm sẽ tăng ngân sách Quốc phòng để mua một số phi cơ và hỏa tiễn.

Tiếp theo A trang 1

Kèm vào đó một số cai thầu thợ nề, thợ hồ, thợ đúc gạch ống, thợ đúc ống cống, thợ trên khoanh sắt, thợ điện, thợ hàn chì ống, mười thợ sơn, tế mắt bớt công ăn việc làm, ảnh hưởng này phương hại đến mức sử dụng nhân công. Số nhân công này thấy lợi tức sụt đi sẽ bớt tiêu, bớt mua hàng, bớt đi xem hát, gây thiệt hại cho một lớp khác...

Cộng thêm cho rằng sắc thuế mới mang tên là thuế thị trạch thị trấn, chắc là thuế nhằm tạo dụng ngân cần bớt đến mà bỏ khôn lăng kéo ra tình lắm kỳ quá đáng gây xáo trộn, khiến thị trấn thì [illegible] đủ chủ thử mà thể [illegible] thì quá [illegible] vẽ.

Nhưng [illegible] thực lệ thì luật áp dụng cho [illegible] xây cất [illegible] quốc, nên tác dụng này [illegible] đạt được.

Hết kinh tế, xã hội, ắt là đến chính trị Ảnh hưởng chính trị ra sao ? Chúng ta chưa thể vô đoán.

Vì còn hai yếu tố chưa minh định là thuế suất và giá trị tiêu chuẩn, và hiện thời thuế mới có tính cách dự phòng và tạm nạp nên bàn ơi ảnh hưởng chính trị bây giờ là quá sớm.

Vả lại trước diễn đàn Quốc Hội, rồi đây các vị đại diện cho dân chúng sẽ lên tiếng, đến lúc đó chúng ta trở lại vấn đề và bàn thêm cũng còn kịp chán.

Nhất là khi bài báo này tới tay độc giả thì **Thời Gian Ủy Quyền Quy Định Là Một Năm**, ơi Luật số 13/61 ngày 19 tháng 10 đã chấm dứt. Quốc Hội có 30 ngày để thảo luận về những sắc lệnh đã ký.

Kết luận

Trước hết, chúng ta đã được nghe nhà lập thuế giải bày mục đích, rồi chúng ta đã phân tích nội dung sự cải cách, và chúng ta đã tìm hiểu quan niệm của nhà lập thuế cùng mổ xẻ những đặc tính của sự cải cách.

Trước mỗi đặc tính ấy người thọ thuế đều có thái độ. Và tùy theo phản ứng tiêu cực hay tích cực của người thọ thuế mà ảnh hưởng của sắc thuế mới đối với quốc gia sẽ tốt hay xấu.

Hiện giờ hãy còn quá sớm chưa thể biết rõ những ảnh hưởng này để mà vô đoán rằng xấu nhiều hay tốt nhiều ?

Nhà lập thuế đã nói rằng sự canh cải có mục đích hay và dự liệu là sẽ có ảnh hưởng tốt.

Chúng ta là dân ở trong tình trạng khẩn cấp, nhận thức rõ nhiệm vụ đóng thuế, chúng ta đều mong là thiện ý của nhà lập thuế sẽ đem lại toàn ảnh hưởng tốt.

Nhưng là dân chúng ở thế kỷ nguyên tử này, chúng ta có nhiều thắc mắc. Mà giải thích không thôi không đủ đánh tan những thắc mắc đó, dân chúng còn mong mỏi được thấy bằng chứng cụ thể, hay là một sự chứng minh đầy đủ.

Cho được thoải mái trong khi làm hiệu vụ đóng thuế nhà đã ở tình trạng khẩn cấp lúc này người dân mong mỏi nhà hữu trách vui lòng giải thích thêm nữa về sắc thuế nói trên đưa ra những chứng minh như đáp số một bài toán mà chúng tôi mạn phép đưa ra sau đây :

1° Xin nhà hữu trách cho dân chúng biết với sự canh cải mới này số thực thâu sẽ tăng lên bao nhiêu ?

2° Xin nhà hữu trách cho dân chúng biết, kể từ khi chế độ thuế mới được ban hành thì khuynh hướng xây cất và chuyển mại bất động sản tăng hay giảm ?

— Nếu tăng, thì trong 3 tháng cuối năm tăng bao nhiêu so với năm ngoái ?

— Nếu giảm, thì trong 3 tháng cuối năm giảm bao nhiêu so với năm ngoái ?

3° Cặp khuynh hướng nói trên suy giảm, thì sự thiệt hại cho lợi tức quốc gia là bao nhiêu ? (cách tính không khó và các chuyên viên thuế vụ đã [illegible] kiện để làm cho tình cảy).

4° Nếu sẽ [illegible] thực thâu tăng lên là R, và số thiệt hại chỉ là r bé, thì tất cả những kẻ chỉ trích, chê bai [illegible] cải chỉ là những kẻ vì quyền lợi riêng mà quên lợi chung. Nhược bằng số thực thâu tăng lên chỉ là r bé, mà số thiệt hại cho toàn thể guồng máy kinh tế quốc gia lại là R to thì có lẽ là chúng ta cần xét lại xem kỹ thuật đánh thuế căn cứ vào vốn đầu tư có thích hợp với trào lưu phát triển kinh tế trong giai đoạn này hay không ?

Làm xong con toán này, kính xin nhà hữu trách công bố cho quốc dân biết.

Nếu kết quả là cộng (+) thì dân chúng trong giai đoạn khẩn trương này không ai dám không vui lòng đóng thuế. Nhược bằng kết quả là trừ (—) thì một sự điều chỉnh mềm dẻo chấm dứt tình trạng dự phòng và tạm nạp, được đề nghị dùng quy tắc, và áp dụng đúng thời cơ sẽ mang lại ảnh hưởng chính trị tốt đẹp.

Chúng ta hiện có chuyên viên mà khả năng không ai dám chối cãi.

Xin các chuyên viên thuế vụ sửa sáng cho dư luận trước, để dư luận kịp thời chấp nhận sự cải cách mới với một tinh thần kỷ luật tự giác.

TỪ CHUNG

T.B. — Chúng tôi thành thật kiểm lỗi cùng các bạn độc giả góp ý kiến là đã không khai thác được hết những ý niệm sau đây mà các bạn có nhà ý gửi tới tòa soạn *Ngôn Luận*.

— thuế thổ trạch mới chỉ nên áp dụng cho một thời gian ngắn.

— bài trừ nạn đầu cơ đất trống, và đầu cơ nhà cho thuê.

— đặc khoản tư sản cơ bản nên theo tiêu chuẩn giá trị xây cất và số người cư ngụ trong gia đình tạo tư sản cơ bản.

— dành từ công bằng nên thể hiện ngay ở các cấp thừa hành.

— ấn định gia biểu chịu thuế đặc biệt cho những ai có từ bao nhiêu căn nhà phố villa trở lên.

— công ty địa ốc nào đã thu đủ vốn xây cất rồi, phải nộp thuế nặng hơn.

— khuyến khích việc xây cất bằng biện pháp, giảm hay miễn thuế cho những công ty mới thành lập cho những người xây nhà để ở.

v.v...

Xin hẹn quý bạn một dịp khác.

10-1962
T.C.

Tiếp theo X trang 1

hạch về sinh ngữ trước một Hội Đồng do Bộ Quốc Gia Giáo Dục đề cử.

2) **Về vấn đề hướng dẫn :**

Một bản kê các ngành với thứ tự ưu tiên sẽ được niêm yết tại Bộ Quốc Gia Giáo Dục để hướng dẫn sinh viên trong việc chọn ngành học.

Tiếp theo N trang 1

Đôi thụt kết vì quá hàm thứ cá ngựa, mỗi lần xém [illegible] đua hằng mấy chục ngàn.

[illegible] không lấy gì đền bù [illegible] Đã tiếp tục mua hàng ngàn tấn [illegible] kỳ đề cầu may. Rốt cuộc vụ thảm lạm đổ vỡ.

Không nhận lệnh nhộp ngủ bị phạt 3 tháng tù ở

Sang qua Tòa Quân Sự đã đem xử vụ giáo sư Trịnh hữu Ân về tội bất phục tòng : đã có lịnh tổng đạt tới tận nhà mà không chịu đi trình diện để nhập ngũ khóa sĩ quan trừ bị 12.

Trước Tòa bị can khai là trong thời gian đó bị can xuống tỉnh dạy học, ở nhà thân nhân vô tình không nhận họ lệnh gọi, thật sự bị can không có ý chống đối.

Kết quả Tòa phạt giáo sư Ân 3 tháng tù ở.

Tiếp theo L trang 1

cuộc điều tra và lần lượt bắt được cả bọn. Chúng bị tống giam ngày 3-10-62.

Qua các cuộc thẩm vấn của Biện-Lý-Cuộc, bọn chúng đã thú nhận tội trạng. Nội vụ được Tòa Tiểu Hình Long Xuyên đem ra xét xử trong phiên sáng 17-10-62 vừa qua, kết quả tòa tuyên phạt : Nguyễn-lộc-Xưa (Đại Diện Xã Thới Thuận) 4 tháng tù ở, Võ-kim-Xoa, Ng-long-Thới, Trần-ngọc-Khởi, Hồ-ngọc-Hòa và Ngô văn Chính mỗi tên 6 tháng tù ở về tội ăn hối lộ và đồng lòa giúp phương tiện khai gian lý lịch. Trương văn Thanh 2 tháng tù ở về tội khai gian lý lịch, Nguyễn văn Hai, Trần văn Hồ và Nguyễn văn Tuất mỗi người 2 tháng tù treo về tội đưa hối lộ.

Tiếp theo T trang 1

ngoài ra hai tên Nguyễn văn Thệ và Nguyễn văn Hòa, Tỉnh Uỷ Viên V.C. cũng bị trọng thương.

(T.K.)

xxx

KHÁNH HƯNG. — Hôm 15-10 Tiểu khu Ba Xuyên được mật báo có một số cán bộ Việt Cộng kéo về ấp Trà Teo, xã Khánh Hòa, quận Vĩnh Châu, để họp hội nghị. Liên đó Tiểu khu mở cuộc cho vây và có không quân yểm trợ. Khi quân ta tiến đến ấp Trà Teo thì chạm súng với một trung đội Việt Cộng có bổn phận bảo vệ an ninh cho cuộc hội nghị. Sau một lúc bọn chúng chống trả yếu ớt, một số rút lui, còn một số lẩn trốn vào dân chúng, nhưng cũng bị quân ta bắt được. Kết quả, 19 tên Việt Cộng bị ta hạ tại trận, ta bắt sống được 13 tên khác. Ngoài ra, quân đội còn phá hủy 2 công binh xưởng của Việt Cộng và tịch thu được một số vũ khí.

(TH. H.)

Tiếp theo V trang 1

để che dấu tài liệu dấu dưới vấn. Bị bắt, túng thế, tên nữ cán bộ này vội tụt quần áo rồi cứ thế chạy ra ngoài kêu la inh ỏi rằng bị cưỡng bức. Nhưng y chưa kịp thoát thân thì đã bị dân chúng vây bắt.

(N.T.)

Tiếp theo B trang 1

Savannakhet để xin gia hạn 6 tháng nhưng thì nhánh không còn ở đó nữa.

Tôi có hỏi bạn bè về cách gia hồi lại số tiền lượt về (về của tôi) mặc dù để « Non-remboursable » thì được mách là phải làm giấy ủy quyền cho em tôi ở Sàigòn, có ông Lãnh Sự V.N. tại Paksé chứng nhận. Tôi đã làm giấy ấy và gửi về cho em tôi nhưng em tôi vẫn không được lãnh.

Hiện tôi không còn biết cách nào khác hơn là trình bày qua bức thư ngỏ này để mong thấu tai ông Giám Đốc dặng ông Giám Đốc xét lại để tôi đỡ bị thiệt thòi.

NG-ĐĂNG-XƯỞNG
(H.T. 66 Savannakhet Lào)

Tiếp theo H trang 1

ấp chiến lược ở các vùng lân cậu, nhưng đã bị đồng bào phản đối. Bởi vậy, bọn chúng đã đánh đập 4 cụ già ở trong làng. Trong số đó có một cụ già bị chúng đâm ba nhát vào vai trái, bệnh tình khá trầm trọng, hiện đang điều trị tại bệnh viện Cao Lãnh.

Ngoài ra, đêm 12-10, tại ấp Thanh Linh, xã Thanh Lợi, quận Mỹ An, một toán Việt Cộng đã dùng dây kẽm thắt cổ bà Nguyễn thị Hương đến chết. Vì bà Hương không chịu tuyên truyền cho chồng đi theo bọn chúng và không cung cấp tiền cho chúng.

Tiếp theo D trang 1

trú Thái Lan một thanh niên trốn xuống tàu ở Hải phòng tên là Phạm văn Toán 24 tuổi, thủy thủ trên một chiếc tàu kéo.

Theo phát ngôn viên sứ quán thì Phạm văn Toán đã được gửi đến Vọng Các hôm 3-10. Sau hai tuần lễ điều đình của sứ quán Việt Nam, viên Hạm Trưởng Hughes đã phóng thích Phạm văn Toán và giao cho sở Di trú Thái.

Theo dự định, Phạm văn Toán sẽ đáp phi cơ Hàng không Việt Nam rời Vọng Các vào trưa 17-10 để về Sàigòn.

TIN MỪNG

Được tin ngày 18-10-62, G. S. **PHẠM-THU-OANH** đẹp duyên cùng G. S. **LÊ-TRỌNG-PHONG**.

Chúng em xin kính chúc thầy cô được muôn điều hạnh phúc.

Toàn thể học sinh 143 Trường Trung-Vương

Tiếp theo C trang 1

nước bạn và nhất là chính phủ Hoa Kỳ đã nhờ một cuộc viện trợ rồi xảo hơn nữa để vấn hồi an ninh và hoà bình, công bảo vệ nền độc lập và tự do của mình. Các biện pháp ủng hộ và viện trợ đặc biệt ấy sẽ chấm dứt ngay sau khi các nhà đương cục Cộng Sản Bắc Việt nhưng các thủ đoạn phá hoại và xâm lược đối với chính phủ Việt Nam Cộng Hoà ».

Kèm theo bức công hàm, Ngoại Trưởng Vũ văn Mẫu có gởi cho U Thant cuốn Bạch Thư của chính phủ Việt Nam Cộng Hoà, trình bày một cách khách quan trước dư luận quốc tế chính sách xâm lược của nhà cầm quyền Cộng sản Hà Nội, và nhấn mạnh rằng « cuốn Bạch Thư này là một hồ sơ tự nó đã hiển nhiên, gồm các tài liệu chính thức và xác thực, vạch rõ các mưu toan bành trướng của chế độ Cộng sản Hà-Nội, nghĩa là Cộng Sản Quốc tế, cùng những hiểm họa mà các âm mưu này gây ra cho nền hòa bình thế giới ».

Những lời nói xảo trá và xuyên tạc của Cộng sản

Bức công hàm của Ngoại Trưởng Vũ văn Mẫu còn vạch rõ để dư luận thế giới thấy rõ rằng :

— « Mặt trận Giải Phóng miền Nam » do đại hội thứ ba Cộng sản họp tại Hà nội hồi tháng 9-1960 lập ra.

— Chính Uỷ Hội Quốc Tế đã lên án Việt Cộng xâm lược miền Nam Việt Nam.

— Cao trào chống Cộng của nhân dân Việt Nam.

Bức công hàm viết tiếp :

« Đại diện hợp pháp duy nhất của chủ quyền Việt Nam, Chính phủ Việt Nam Cộng Hoà cực lực phản kháng tất cả những âm mưu của Cộng sản nhằm khoác cho « Mặt trận giải phóng miền Nam » một cái vỏ hợp pháp bề ngoài và long trọng tuyên bố rằng mọi lời kêu gọi, tuyên bố hay giác thư, do các nhà cầm quyền Hà-nội hay do cái Mặt trận ấy đưa ra, hoặc do bất cứ tổ chức nào khác cùng loại ấy đưa ra, đều chỉ là những lời nói xảo trá và xuyên tạc không có một chút giá trị nào trong thực tế ».

Kết luận, Ngoại Trưởng Vũ Văn Mẫu yêu cầu ông Tổng Thơ Ký Liên Hiệp Quốc chuyển đạt bức công hàm này cùng với cuốn Bạch Thư cho ông Chủ tịch Đại Hội đồng Liên Hiệp Quốc kỳ thứ 17 và cho các phái đoàn của các quốc gia hội viên, để cho họ « hiểu rõ tính chất thật tế của « Mặt trận giải phóng miền Nam » và mối liên lạc tùy thuộc của nó với chế độ Cộng Sản Bắc Việt, cũng như chương trình phá hoại và xâm lược của chế độ này mà cái Mặt trận đó là kẻ thừa hành, chương trình đã được thảo hoạch và thi hành bất chấp các điều khoản của Hiệp định Genève năm 1954 về sự ngừng bắn ».

CẢM TẠ

Chúng tôi chân thành cảm tạ :

Ông Chủ-Nhiệm,
Ông Giám-Đốc và Gia-đình V.N.T.P.,

Ông và bà chủ nhà in Hương-Văn cùng anh em sắp chữ, thợ máy, thợ xén,

Ông bà chủ vựa cây Mông-Thành (T.T. Hội),

Ông bà Bình (T.T. Hội),

Cùng các thân bằng quyến thuộc đã đến phúng viếng, chia buồn, hoặc đưa linh cữu vợ chúng tôi là :

Bà PHẠM-THỊ-CHI

43 tuổi đến nơi an nghỉ cuối cùng.

Trong lúc tang gia bối rối có điều chi sơ xuất, xin quý vị lượng thứ cho.

Chồng Ô NGÔ-HUY-HANH

THÔNG CÁO

của **Nhà Phát-Hành Thống-Nhất**

KÍNH GỬI

Tất cả Đại-lý báo không thuộc hệ-thống Phát-Hành của Nhà Thống Nhất.

Kể từ ngày 12 tháng 10 năm 1962, tất cả các báo xuất bản tại Saigon đã hợp tác chặt chẽ với Nhà Phát-Hành « Thống-Nhất » để cùng nhau xây dựng một nhà phát-hành qui-mô và phát triển mạnh mẽ việc phổ biến báo-chí.

Công việc đầu tiên là tình trạng phát hành tại các Tỉnh phải được ổn định và qui định trách nhiệm rõ rệt.

Nhà Thống Nhất kêu gọi các Quý Vị Đại Lý tại các Tỉnh hiện nay đang bán báo không qua hệ thống phát hành của Nhà Thống Nhất hoặc bằng cách mua thẳng, hoặc qua 1 trung gian nào, vui lòng liên lạc ngay với Nhà Thống Nhất để hợp thức hóa tình trạng bán báo của mình.

Nếu quá hạn 1 tuần lễ kể từ ngày đăng thông cáo này chúng tôi sẽ không thể hợp thức cho Quý Vị được nữa và lẽ đương nhiên Quý Vị sẽ không còn được quyền tiếp tục làm Đại Lý báo như trước nữa.

TM. Ban Giám-Đốc
Nhà Thống-Nhất
KIỀU-VĂN LÂN

CẢM TẠ

Chúng tôi xin chân thành cảm tạ Quý vị, Quan khách, Quý Đoàn thể và thân bằng Cố hữu đã chia buồn, Phúng điếu và đưa đám Nhạc mẫu, Mẹ, Bác và Bà ngoại chúng tôi :

— Cụ Cố **MAI-HỮU-LIÊN**
— Nhũ Danh **ĐOÀN-THỊ-VỊ**
— Pháp Danh **TÂN-HƯƠNG**

Đã tạ thế ngày 11-10-1962 tức 13-9 âm lịch tại Nhatrang, Hưởng thọ 83 tuổi.

Trong lúc tang gia bối rối, có điều gì sơ xuất thành thật xin Quý Vị niệm tình tha thứ.

Ô. Bà HỒNG-DU-HUỲNH tức MAI-THỊ-SÂM và các con
Ô. Bà PHẠM-NHƯ-PHIÊN và các con.
Ô. Bà MAI-HỮU-PHƯƠNG
Ô. Bà MAI-HỮU-NGHĨA và các con
Ô. Bà MAI-HỮU-BẢO và các con.
Ô. Bà MAI-HỮU-LỄ và các con.
Bà MAI-THỊ-THU-CÚC và các con.
Bà MAI-THỊ-ĐÀO-LÝ và các con.
Ô. Bà TRẦN ĐÌNH-ÂN và các con.
Ô. Bà Đại-úy BÙI-TRÂM và các con.
Ô. Bà Đại-Úy BỬU-THIỀU và các con.
Ô. Bà Đại-Úy PHAN-QUANG-PHÚC và các con
— Ô. Bà Trung-Úy VŨ-VĂN-HẢI và các con.

TRỊ BỐN UẤT KHÔNG GÌ BẰNG PILULES DU PUIS

Có trữ bán khắp nhà thuốc Âu Mỹ — Tổng phát hành
SAIGON DƯỢC CUỘC
Số K.N 146-BY1/QCDP ngày 21-8-62

CÁM ƠN

Chúng tôi chân thành cảm tạ :

Ông Cảnh Sát Trưởng, Qui-Nhơn
Ông Trưởng Phòng Tư Pháp
Ông Nguyễn Minh-Nhệ, Trưởng ban Điều tra
Ô Ô. Phạm-Bá-Quát, Nguyễn-văn-Minh, Nguyễn anh Siêu

Cùng toàn thể quý ông tại đồn Cảnh Sát Bạch-Đằng, Qui-Nhơn, đã điều tra mau lẹ và bắt được thủ phạm trong vụ tôi bị mất trộm tại phòng ngủ Quang-Hoa 199 Gia-Long Qui-Nhơn ngày 6-10-1962.

Một lần nữa, xin quý ông nhận nơi đây lời cảm tạ thành thực của tôi.

NGUYỄN-ĐÌNH-SƠN
290/13 Công-Lý — Saigon

Nụ cười là những liều thuốc...

Sau những giờ làm việc mệt mỏi, tinh thần căng thẳng, quý bạn luôn luôn muốn dùng thuốc an thần nhưng sợ lạm dụng thuốc sẽ có hại, tuần báo **VĂN-NGHỆ TIỀN-PHONG** (ra ngày thứ năm trong tuần) sẽ giúp cho trí óc qui bạn được thư thái bằng những nụ cười rất vui và tế nhị.

RAO VẶT RAO VẶT RAO VẶT

Giá tiền đăng quảng cáo mục Rao Vặt : Từ 1 đến 3 dòng đầu 60đ Mỗi dòng sau tính thêm 15đ.

Bán MOTO BSA 350cmc, 119, Ngô đình Khôi, Phú Nhuận

Dư dùng Bán một xe nhà Peugeot Camionnette 403 : Hỏi 29bis/1 Ngô tùng Châu Gia định. (miền trung gian).

Bán Opel Record NBV. Hỏi 187 Hồng thập Tự Sài gòn (miền trung gian).

Bán Lầu đúc luôn đất 130m2 1 không khách — 3 Buồng ngủ. Điện nước riêng. 4 53/15 Phan-đình-Phùng (Bàn Cờ)

Cần dùng 2 người thợ máy mũ giầy đan ông làm khá trả công cao. Lạc Long 143 Lê Thánh Tôn Saigon.

Sang gấp 1 căn nhà mặt tiền đường (4th x16), điện, nước, có gác.
— Bán hoặc đổi xe : Chevrolet 8t wagon mới, 6 máy số thường. Mới đến 167 Hồng thập tự Saigon

Bán phố lầu địa điểm tốt, gần chợ Saigon gia rẻ xin hỏi 70 Lê công Kiều (trên lầu) Đường cũ Reims).

Bánh cưới được các giới sanh dùng cung nhân là ngon, trình bày trang nhã, lịch sự, không đâu bằng nhà thuần túy Việt Nam lớn nhất.

VĨNH-HƯƠNG
568 Lê văn Duyệt
(cạnh rạp xi nê THANH VÂN)
Hòa Hưng — Saigon

đủ loại Bánh Cốm, Bánh Xu Xê, Bánh Dẻo, Bánh Quế, Bánh Gai, Mứt Sen... Đặc chế Trà Sen, Trà Mạn Sen hương vị hoàn toàn Việt Nam cho các đám cưới.

Cho thuê QUẢ Phù trang. Bánh đặt giao tại nhà.

Bán Villa trệt hơn 200m2 luôn đất, trung tâm Thị Nghè, 4 phòng, có chỗ để xe hơi, sân vườn giếng, đủ tiện nghi điện nước, giá hạ. Hỏi : 193 Hai Bà Trưng Saigon.

THỊ-TRƯỜNG XE HƠI

Nơi bán nhiều xe hơi nhứt, luôn có từ 20 đến 30 xe đủ hiệu giá tiền, xin mời lại ngay *Salon Mayer* ; Nhận gửi bán xe mau chóng hoa hồng rất nhẹ. Các xe gửi bán đều được rửa, xịt dầu, hơm mỡ đánh bóng khỏi trả tiền, chỉ khi nào bán xong mới tính hoa hồng 2%. ; xe hoàn toàn để trong nhà và đều được bảo kê chắc chắn ; xe gửi cho *Salon Mayer* cũng coi như đã bán xong ; Nơi mua bán xe đứng đắn nhứt. Bán giấy : *138 Hiền Vương*—Nơi trưng bày xe : *12 Yên Đỗ* Đ.T. 20.373.

Bán 1 căn nhà lầu có cửa hàng. Giao nhà ngay. 225 Lý Thái Tổ Sàigòn (ngã Bảy)

SALON Xuân Quang
354 Phan thanh Giản Saigon
Đ.T. 23.965
BÁN ĐỔI MUA hoặc Nhận GỞI BÁN các loại Scooter, Moto, xe hơi
HOA HÀNG RẤT NHẸ
Nhơn viên vui vẻ tiếp khách ăn cần

Ở đâu bán bột giặt nguyên chất bảo đảm 30đ kilo ? HỒNG LIÊN 134 Trần quang Khải Sài gòn.

Phòng dịch ASIACO 95 Tôn-thất-Đạm T. 22091. Nhận dịch các thứ tiếng Anh, Pháp, Nhật, Thái-Lan, Trung-Hoa v.v... ra tiếng Việt và tiếng Việt ra các thứ tiếng nói trên. Công việc nhanh chóng bảo đảm.

BÁN HAY ĐỔI
2cv Fourgonnette EB 4... bán hay đổi 2cv hay Dauphine du lịch. Hỏi 223 Trương minh Giảng (nối dài) 11g30 — 19g.

Bán rẻ 1 Chó Danois 5tháng Đốm trắng đen. Rất giống Hỏi 54 (lầu) Kỳ Con.

Bán Villa lầu
3 phòng đủ tiện nghi, 120m2 đất, xin hỏi 278 Lê-văn-Duyệt Saigon.

Sinh viên khóa học, nghèo có kinh nghiệm kèm trẻ tại tư gia, từ đệ tứ trở xuống hay cộng tác với các tư trục. Xin hỏi Cậu Năm số 9 Ngô tùng Châu S.G.

Nhà bán gấp (4mX17m) giá 97.000đ.00 nơi yên tĩnh đủ tiện nghi điện nước, có gác. Hỏi hẻm 541 số 199/2 B Trương minh Giảng nối dài.

Bán nhà gạch lợp ngói có garage ring 118m2. Hỏi tại 72/1 Trương-minh-Ký tức 612/1 T.M. Giảng nối dài. Xin mời ông Thiều Tá ở Phú-Nhuận trả giá 140.500đ. đến thương lượng.

Bán xe Traction 11 x 20.000đ. giàn xe và máy bảo đảm. Hỏi ông Long, Service de Presse, 27 Hồng thập Tự và 242/67 Nguyễn-tuyên-Thuật.

NHẮN TIN

HUỆ em ở đâu cho Phương biết. Thơ chanh Phương hộp thơ 581 Sg.

Cần mướn máy in cờ nhỏ. Hỏi bà Tùng 145/15 đường Hiền Vương Saigon

Một nhóm nữ sinh Sc. Exp (M. Curie) nhận kèm trẻ em tại tư gia từ 11e đến bé hay sinh ngữ hoặc Toán Lý Hóa (5e — 3e) Kiều-Thu-Yên 15A Cư xá Đô-thành Saigon.

Quán Trọ Đời
236 Lê văn Duyệt « Ông Tạ » cần 1 cô thu ngân, 3 chiều dài.

Phụ Trang Ngân-Luận đẹp xinh, bạn thân của mọi gia đình Việt Nam.

Dư dùng bán 2 cv BN tốt và Taunus 17 super luxe EB 10.000c/s. Xin hỏi : 32-34 Trần hưng Đạo Saigon (trên lầu) giờ làm việc.

Cần mua gấp
Camion T.45 còn khá. Hỏi 536 Trương minh Giảng Saigon.

Mất máy ảnh
Ký giả Thụy Điểu bỏ quên một máy chụp hình hiệu HASSELBLAD ngày 17-10-62 hồi 10g40 trên xe Ta xi trước cửa trường Gia Long. Ai nhặt được xin đem lại số 15 đường Lê Lợi Sài gòn Phòng Liên Lạc Báo Chí Xin hậu tạ.

Em nhớ KHÓC ĐÊM MẤT NGỦ
NỐI MÁY DẠY PHÒNG NGỦA HO. SUYỄN
Uống ngày 3 vỏ
ANACINE
EN 153, lt 8.62

WANTED :

Vietnamese-English Translator - Interpreters, typing ability preferable but not necessary. Only those fluent in English need apply. Male or female. Bring a copy of this advertisement with two very recent photos to U.S. Embassy Personnel Office, No. 4 Vo-Di-Nguy, Saigon.

75đ CÔNG MỘT ÁO DÀI 75đ
với lối cắt điều luyện của nhà may
Việt-Nam
529 PHAN-ĐÌNH-PHÙNG
(gần Chợ Vườn Chuối Saigon)
— Đã biến quý Bà không có thành có eo vì :
— Nữ Chủ Nhân từng là Thợ chánh nhiều năm tại nhà may tên tuổi tại Đô thành.
— Dùng toàn Thợ giỏi nhất để giữ tiếng — Khỏi thử.

Trần-đình-Ngọ
Nhà Tiên Tri đệ nhất Á-Đông
Mười năm đi du lịch và khảo cứu khoa thần bí học ở nhiều nước trên thế giới như Miến Điện, Miên Lào, Ai-cập, Tích-lan và Pháp đã về.
Sẽ chỉ rõ về : Thơi văn, làm ăn mua bán, hen xui, binh tật, sống chết, công danh, thi cử, kẻ thân, người thù, gia đạo, tình duyên v.v... bằng một cách chắc chắn.
Đã được rất nhiều thân chủ trong và ngoài nước khen tặng. Có đủ giấy tờ hình ảnh chứng nhận tại văn phòng 86 Hồ-văn-Ngà Sài gòn

KẼM ĐÁNH RĂNG LIP ĐỆ NHỨT
CRÈME DENTIFRICE
Mát miệng Chắc nướu Trắng răng

TRUNG-HỌC **TRƯỜNG-SƠN**
129 Lê-văn-Duyệt Sàigòn
2-11-62 mở :
1) 7 giờ tối : TOÁN LÝ-HÓA TÚ TÀI 1
2) 3g chiều và 7g tối : TOÁN LÝ-HÓA TÚ-TÀI 2
Ghi tên và hỏi chi tiết tại văn phòng

Thuốc CERVOTONIC
Bồi bổ ÓC VÀ TRÍ NHỚ
HADZER

Kể từ sáng THỨ NĂM 18-10-62 Hàng CINÉ THÉÂTRE hân hạnh trình chiếu tại 2 rạp lớn Đô-Thành :
MAJESTIC SAIGON ★ PALACE CHOLON
ĐÊM ĐÔNG PHƯƠNG
NUITS ORIENTALES
Với các tài tử hữu danh màn bạc Quốc Tế : BARBARA LAAGE, MARINA PETROWA, PERO ALEXANDER.
— Màn ảnh PARONAMIQUE
— Nói tiếng Pháp
— Phụ đề Việt ngữ
● Một phim trinh thám vô cùng xúc động và hồi hộp từ đầu đến cuối—Âm mưu táo bạo của bọn buôn lậu quốc tế mưu đánh cắp một số kim cương khổng lồ và cuộc gài bẫy tài tình của một thám tử đại tài.
● Những pha gay cấn và huyền diệu đã xảy ra trong những hộp đêm sang trọng với những năng vũ nữ Đông phương trẻ đẹp và say đắm.

LUẬT 32 CAO-THẮNG SAIGON
Trước Rạp Việt-Long
Nhân dịp đổi địa chỉ mới, chúng tôi xin bán hạnh may đại hạ giá trong 1 tháng kể từ hôm nay :
1) 1 Complet hàng Tergal de Luxe với gia đặc biệt 1.250$ và 1.400$
2) 1 Quần Tergal de Luxe 330$ và 410$. Có rất nhiều hàng Anh, Mỹ, Pháp v.v... thật hợp thời trang để quý khách lựa chọn.

LỚP TRIẾT HỌC ĐỆ NHẤT A.B.C.
● LỚP TÂM LÝ (Đệ Nhất A.C.)
● LỚP CHUYÊN BÀI TẬP (Đệ-Nhất A.B.C.)
Khai giảng 3-11-62. Ghi tên trước.
Tại trường TRUNG-THU 214/2 Phan-đình-Phùng.

CÁC BẠN Ở TỈNH MUỐN VỀ THỦ-ĐÔ HỌC NGHỀ
Bạn hãy đến TRƯỜNG DẠY CẮT MAY HOA-PHƯỢNG
461 — Phan-đình-Phùng — Saigon
Ghi tên ngay vào lớp :
1 — ÂU-PHỤC : 2 tháng thật giỏi 16 kiểu cải cách theo lối mới
2 — VIỆT-PHỤC : 3 tháng thật giỏi 24 kiểu kể cả áo dài và áo dầm trẻ em tuyệt mỹ.
— Dạy bảo đảm và thực hành ngay trên vải
— Mãn khóa cấp chứng chỉ tốt nghiệp (được Bộ Q.G.G.D. chứng nhận).
— Nữ Hiệu-Trưởng vui vẻ, đức hạnh, nhiều kinh nghiệm đã được cấp bằng cắt may khéo nhứt Việt-Nam điều khiển.
— Nội trú đủ tiện nghi. Học phí rất nhẹ.
Các bạn ở xa muốn hỏi thêm chi tiết, gởi thơ về địa chỉ trên

Thuốc đau tim số 58
Do máu nóng, lo lắng buồn rầu thái quá, tim đập mạnh, hồi hộp chóng mặt xây xẩm, nặng ngực, ngộp hơi, ụa khan, xao lắng hay quên mất ngủ, chiêm bao sợ hãi, bão hảo mệt.
NGUYỄN-VĂN-CUNG
Thầy thuốc bắc — Chế hoàn tán
80, đường PASTEUR (Chợ cũ) Sàigòn, Đ.T. 23.692
Chuyên trị bịnh đau ăn năm, toan khoa, Nam, Phụ, Lão, Ấu
(Sớm mai từ 8 giờ tới 12 — Chiều từ 14 tới 18 giờ)
XEM MẠCH MỖI NGAY — CHÚA-NHỰT NGHỈ
Kiểm nhận số : 209, ngày 31-7-1962

In tại nhà in riêng của NGÔN LUẬN 86 Lê-Lai—SAIGON
Giám đốc trị sự : LÊ TÂM VIỆT — Quản lý : NGUYỄN NHƯ CƯƠNG
Ngân phiếu xin đề tên ông NGUYỄN NHƯ CƯƠNG

CUỘC VUI BUỔI TỐI

ANH-VŨ 43-45 — đường BÙI-VIỆN Saigon — Đ.T. 24.617
25 CA SĨ THƯỜNG TRỰC : Thái Thanh, Thanh Thủy, Trúc Mai, Minh Hiếu Tuyết Mai, Bạch Tuyết, Yến Vi, Linh Đa, Triệu Mẫu, Ngân Hà, Kim Vui, Băng Tâm, Thùy Nhiên, Phương Dung, Kim Chi, Bích Huyền, Mộng Xuân Lan, Quỳnh Mai, Đan Thanh, Phước Vân... Duy Khanh, Thanh Hùng... em bé Phương Mai... Ban hợp ca THĂNG LONG — A.V.T... Ban Vũ Nguyễn Thống, Xuân Thu, Song Kim... Ngâm thơ có Hồ Điệp... HÀI KỊCH : « 18 đến 21-10-62 » Nói Dóc Gặp Thời « của Phong trần Tiến do cô Minh Ngọc bạn Sĩ Thanh, Đức Thắng và tác giả đồng trình diễn.

Phòng trà ĐỨC-QUỲNH
19 Cao-Thắng — Có máy lạnh
Với các cô : Vân-Ngà—Kiều-Mai—Kim-Thanh—Kim-Bằng—Mai-ngọc-Khánh — Mộng-Trinh — Sơ-Ca—Dạ-Thảo—Song-Kim — Mộng-xuân-Lan.

Bar Restaurant MỸ-PHỤNG
5 Công-trường Mê-Linh Sàigòn
Mở cửa từ 17g đến 2g khuya Khung cảnh huy hoàng, thoáng mát. Nơi thưởng thức món ăn của quí vị sành điệu. Với các đầu bếp Hồng-Kông mới qua công hiến quí vị nhiều món ăn mới lạ, 19g.30 có ca nhạc giúp vui.

REX Chiếu độc quyền — Phim chọn lọc
LA DRAGÉE HAUTE
Dany Saval—Odile Versois—Michel Piccoli
Nói tiếng Pháp — Phụ đề Việt-Hoa ngữ

ĐẠI-NAM
Le dernier pont
Maria Schell — Bernard Wicky
Nói tiếng Pháp — Phụ đề Việt-Hoa

EDEN
Chiếu độc quyền
Vierge Moderne
Vittorio de Sica-May Britt
Gabrielle Ferzetti
Nói tiếng Pháp - Phụ đề Việt Ngữ

KIM-CHÂU
Chiếu độc quyền từ thứ Hai 15-10
Đệnh mệnh đau thương (Katia)
Romy Schneider—Curd Jurgens
Cinémascope. Màu, Phụ đề Việt-Hoa
Xuất 21g Phụ diễn Ca nhạc kịch

QUỐC THANH Máy lạnh
5đ Máy lạnh 10đ
Ngày 19, 20-10-62
1) La loi des Bagnards
2) Khôi phục giang sơn
Nói tiếng Việt

VIỆT LONG
2 Chuyến Xe Hoa
Xuất 21g. Phụ diễn Tân nhạc kịch

HỒNG-BÀNG
Từ thứ năm 18-10-1962
Có vé cho Học sinh Quân nhân
1) Les derniers jours de Pompei
Steve Reeves — Christine Kauffman
2) Le Bataillon de la nuit

THANH BÌNH (Máy lạnh)
18, 19-10 T.T. suốt ngày 5đ, 10đ
1) Les Aventuriers
Technicolor — Richard Burton
2) Une chaumière et un coeur
Nói tiếng V.N.

KINH THANH
1) Thanh toán tại kho 5
Cinémascope-Nói tiếng Việt Nam
2) Quand le rire était roi
(Đại Hội 24 Vua Hề Quốc Tế)
Charlie Chaplin-Laurel Hardy v.v...

CASINO DAKAO
1) Thanh toán tại kho 5
Cinémascope - Nói tiếng Việt Nam
1) Quand le rire était roi
(Đại Hội 24 vua Hề Quốc Tế)
Charlie Chaplin-Laurel-Hardy v.v...

CASINO SAIGON
Chiếu độc quyền
Voulez-vous pêcher avec moi

MAJESTIC SAIGON
NUITS ORIENTALES
Marina Petrowa-Pero Alexander
Babara Laage
Nói tiếng Pháp - Phụ đề chữ Việt

KHẢI HOÀN
2 Chuyến Xe Hoa
Xuất 21g. Phụ diễn Tân nhạc kịch

VÂN-HOA (Máy lạnh)
2 Chuyến Xe Hoa
Xuất 21g. Phụ diễn Tân nhạc kịch

DIỄN HỒNG
2 Chuyến Xe Hoa
Xuất 21g. Phụ diễn Tân nhạc kịch

NAM-VIỆT
Có vé cho Học sinh Quân nhân
1) Hiệp Sĩ Zorro
2) Les déchaînés (Phòng tù giữa quân)
Sal Minéo-Christine Carère
Tô màu-Nói tiếng Pháp-Phụ đề V.N

MODERNE
1) Les Motards (Anh hùng ngựa sắt) — Roger Pierre
2) La vallée des géants
Với tài tử danh tài : Kirk Douglas
Tô màu, Nói tiếng Pháp, Phụ đề V.N

VĨNH LỢI
125 Rue Monmartre
Phim đoạt giải Quai des Orfèvres
Lino Ventura — Andrea Parisy
Dora Doll
Nói tiếng Pháp — Phụ đề Việt-ngữ

LONG-VÂN
5đ 10đ — Có thời sự Pháp mới
Le jardin du diable
(Vườn Hoa của Quỷ) Gar Cooper
Susan Hayward - Richard Widmark
Cinémascope-Tô màu-Phụ đề V. N.